

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

ЦІНА \$1.00

РАЗ НА ТИЖДЕНЬ

ONCE A WEEK

PRICE \$1.00

РІК CXV П'ЯТНИЦЯ, 23 ЖОВТНЯ 2009 РОКУ ЧИСЛО 43

VOL. CXV

FRIDAY, OCTOBER 23, 2009

No. 43

На свято Покрови Богородиці Київ був справді українським

КИЇВ. – Тисячі українців взяли участь у святковій ході в Києві, присвяченій святові Покрови Богородиці і 67-ій річниці постанови Української Повстанської Армії. Цього дня столиця України була і справді українською. Повсюдно звучала українська мова, лунали українські пісні, майорили національні прапори.

Апoteозою заходів стало віче біля пам'ятника Тарасові Шевченкові і

хода до Європейської площі. У ній взяли участь тисячі переважно молодих людей, а також ветеранів УПА.

Заходи мали на меті донести до влади вимогу її учасників про державне визнання УПА і присвоєння провідникові ОУН Степанові Бандері звання Героя України. Про це говорив на вічу провідник Всеукраїнського об'єднання „Свобода” Олег Тягнибок, це скандували під час усієї ходи її учасни-

Учасники ходи виголошували патріотичні гасла.

Фото: Олександр Вівчарик

Тисячі українців взяли участь у святковій ході в Києві.

ки. Київ струшували виголошуваними ними гасла: „ОУН, УПА – державне визнання!”, „Бандера – наш Герой, Покрова – наше свято!”

„Утвердження незалежної держави відбувалося б набагато швидше і успішніше, якби влада була послідовною, якби не була такою зневаженою українська нація”, – говорив на вічу О. Тягнибок.

Член політичної ради „Свободи”

Ірина Фаріон у своєму виступі провела аналогію між Тарасом Шевченком і С. Бандерою, котрі однаково палко любили Україну і люто ненавиділи її ворогів.

Свято закінчилося великим концертом на Майдані Незалежності, на якому виступили відомі українські рок-гурти.

Олександр Вівчарик

Анонімний добродій пожертвував 10 тис. дол. на архівний проєкт

ПАРСИПАНИ, Нью-Джерсі. — Жертводавець, який хоче залишитися анонімним, прислав даток в сумі 10 тис. дол., щоб підтримати розпочатий проєкт цифрових записів архівів „Свободи” та „Українського Тижневика”, обидвох офіційних видань Українського Народного Союзу.

Жертводавець стверджує, що „перед існуванням Інтернету та Всесвітньої мережі „Свобода” була головним україномовним джерелом новин у світі. І обидві газети були основними хронікерами української політики, культури та життя нашої української громади в Північній Америці від 1893 року донині. Цей унікальний скарб історичних новин, коментарів і аналізів з фінансовою допомогою нашої громади тепер, в електронній формі, стане доступним кожному в світі — не тільки прямо на архівній мережі обидвох видань, але й через систему пошуку в Інтернеті – Гугл (Google).

Жертводавець підкреслив, що ті з нас, що виростили в 1950-их і 1960-их роках, з приємністю відвідуватимуть архівні сторінки дорогоцінного дитячого журналу „Веселка”, зокрема таких опо-

відань в малюнках, як „Богута Багатир”.

Головний редактор обидвох газет Рома Гадзевич подякувала жертводавцеві за допомогу у завершенні проєкту цифрових записів архівів – проєкту, котрий дозволить відвідувачам сторінок мережі газет побачити розклад статей так, як вони появлялися впродовж років на друкованих сторінках „Свободи” та „Українського Тижневика”.

Стан цифрових записів

Тепер відвідувачі мережі сторінок „Свободи” (www.svoboda-news.com) можуть читати всі числа газети від 1985 року і також числа газети з 1893 і 1894 років. Під цю пору більшість чисел є у форматі DjVu. Числа за 2008 і 2009 роки – у форматі Flash, що є легким до оглядання на будь-якому комп'ютері, та у форматі PDF, котрий підходить для перезавантажень.

У майбутньому всі 23,000 з гаком чисел „Свободи” будуть у форматі PDF. Тим часом читачі можуть вибирати перші сторінки чисел від 1918 року, що віддзеркалювали події

Першої світової війни в Україні.

На мережі „Українського тижневика” (www.ukrweekly.com) читачі знайдуть всі числа газети, видані від початку заснування у 1933 році, у форматі PDF. Числа тих газет у форматі Flash, що найкраще надаються до читання на екрані, – у процесі виготовлення.

З часом всі числа „Свободи”, яка почала виходити у 1893 році, будуть доступними на мережі, як і річні Альманахи Українського Народного Союзу і числа дитячого журналу „Веселка”.

Зараз Альманахи за 1903, 1915, 1996-2008 роки і „Веселка” за 1954-1965 і 1994 роки доступні до читання на мережі у форматі Flash. У майбутньому вони також будуть доступними для завантаження у форматі PDF.

На мережі „Українського Тижневика” є також двотомник вибраних найважливіших матеріалів, друкованих на сторінках газети від 1933 до 2000 років, під заголовком „Український Тижневик-2000” і хронологічний вибір статей, що вказують на шлях до незалежності України, як і перших 10 років незалежності, під заголовком „Україна живе”!

Спонзори проєкту

Спонзорами проєкту цифрових записів архівів „Свободи” та „Українського Тижневика” були: Наукове Товариство ім. Шевченка в США (15 тис. дол.), Ньюйоркська федеральна кредитова спілка „Самопоміч” (50 тис. дол.), Фундація „Спадщина” 1-го Щадничого Федерального Банку (5 тис. дол.), Українсько-Американська Федеральна Кредитова Спілка „Самопоміч” з осідком в Чикаго (10 тис. дол.).

„Свобода” і „Український Тижневик” шукають додаткових жертводавців — на цей амбітний та важливий проєкт записів архіву обидвох видань.

Пожертви, більші чи менші, можна висилати до: Svoboda/The Ukrainian Weekly, 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054.

Пожертви можна відраховувати від податку, а чеки виписувати на Ukrainian National Foundation (добродійна гілка УНСоюзу) з зазначенням „Digital Archives Project”.

За додатковими інформаціями можна телефонувати на тел. 973-292-9800, додатковий 3049.

УКРАЇНА ЗА ТИЖДЕНЬ

В. Ющенко закликав виховувати українців на прикладі воїнів УПА

ЛУЦЬК. — Президент України Віктор Ющенко під час робочої поїздки на Волинь 14 жовтня взяв участь у заходах з нагоди 67-ої річниці створення Української Повстанської Армії та 65-річчя Української Головної Визвольної Ради. В селищі Колки Маневицького району він поклав квіти до пам'ятних знаків „Колківська республіка“ та „Борцям за волю України“. В. Ющенко зазначив, що створення Колківської повстанської республіки є яскравою ілюстрацією героїзму воїнів УПА, які навесні 1943 року звільнили від нацистів п'ять районів Волинської області. Він також наголосив, що мова йде про приклад пробудження національної свідомості українців та боротьби за створення нашої незалежної держави, висловивши переконання, що створення Колківської республіки є одним з великих подвигів наших дідів і прадідів у боротьбі за українську незалежність. „Ми повертаємо нації правду про героїчні сторінки її минулого. Правду про героїв УПА і Колківської республіки кожен українець повинен усвідомити розумом і серцем. На цій святій правді ми будемо виховувати прийдешні покоління нашого великого народу“, – сказав Президент. В. Ющенко також взяв участь у церемонії покладання квітів до пам'ятника радянським воїнам, загиблим у роки Другої світової війни. („Кореспондент“)

Виділено 5 млн. грн. на пам'ятник жертвам Голодомору у Вашингтоні

КИЇВ. — Кабінет міністрів України виділив 5 млн. грн. на будівництво у Вашингтоні пам'ятника жертвам Голодомору 1932-1933 років в Україні. Міністерство культури і туризму сподівається, що пам'ятник Голодомору буде встановлений у Вашингтоні в 2010 році. У 2006 році Верховна Рада України визнала Голодомор 1932-1933 років геноцидом українського народу. У результаті Голодомору 1932-1933 років, за різними оцінками, загинуло до 10 млн. осіб. („Кореспондент“)

Законопроект про недоторканість спрямовано до Конституційного суду

КИЇВ. — Верховна Рада України надіслала до Конституційного суду законопроект про зміни до Конституції, що передбачають скасування недоторканості для президента, депутатів парламенту та суддів. За рішення схвалити законопроект щодо недоторканості проголосувало 390 депутатів. Однак, до набуття чинності цих норм пройде чимало часу. Після рішення Конституційного суду парламент на новій сесії має розглянути законопроект повторно і ухвалити остаточне рішення конституційною більшістю. Як кажуть парламентські оглядачі, це може статися мінімум через пів року. Перший заступник голови парламенту Олександр Лавринович заявив, що мета цього закону – забезпечити рівність перед законом усіх

громадян України, незалежно від посад. Поправки до Конституції передбачають, що у разі скоєння злочину стосовно вказаних посадових осіб порушуватиметься кримінальна справа без будь-яких обмежень. Однак, щодо президента, депутатів парламенту і суддів, відповідно до запропонованих конституційних змін, не може застосовуватися такий запобіжний захід, як арешт. Якщо необхідність в арешті виникне до рішення суду, вказані посадові особи можуть бути арештовані після згоди Верховної Ради. Скасувати недоторканість депутатів, президента та суддів вимагали тривалий час комуністи, Партія Регіонів, блок Юлії Тимошенко. Президент Віктор Ющенко закликав Верховну Раду проголосувати за скасування недоторканості тільки депутатів парламенту. („Bi-Bi-Ci“)

Національний музей історії відкрив виставку про С. Бандеру

КИЇВ. — Національний музей історії 15 жовтня відкрив документальну виставку „Степан Бандера: документи свідчать“. Вона присвячена 100-річчю від дня народження та 50-их роковин трагічної загибелі одного з найвідоміших політичних діячів України ХХ ст., який став символом українського визвольного руху. При створенні виставки використані матеріали з фондів Галузевого державного архіву Служби безпеки України, Національного музею історії України, Центру досліджень визвольного руху, Музею української визвольної боротьби ім. С. Бандери (Лондон), Музею визвольних змагань Прикарпатського краю. („День“)

Папа Римський зустрівся з Ю. Тимошенко

ВАТИКАН. — Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко перебувала з робочою візитою у Ватикані. Її зустріч з Папою Бенедиктом XVI проходила у приватній Папській бібліотеці та тривала пів години. Розмова відбувалася у форматі віч-на-віч. Прем'єр подякувала главі Католицької Церкви за можливість проведення такої зустрічі і заявила, що вважає свою візиту до Ватикану та зустріч з Папою надзвичайно важливими. У розмові з Ю. Тимошенко понтифік передав благословення українському народові і сказав, що Ватикан підтримує євроінтеграційний вибір України. Прем'єр-міністр також спілкувалася з Державним секретарем Ватикану Тарчізіо Бертоне та Архієпископом Доменіком Мамберті, секретарем у справах стосунків з державами. Під час щирих розмов обговорювалися теми миру та міжнародної співпраці, особливо в європейському середовищі. Окремо йшлося про внесок Католицької Церкви двох обрядів у розвиток українського суспільства, поширення християнських цінностей. Ю. Тимошенко подарувала понтифікові лазерну копію рукопису „Христоніпольський Апостол“. Ця пам'ятка XII ст., написана церковнослов'янською мовою, зберігалася в монастирі Христоніполя, а тепер знаходиться у Львівському історично-

му музеї. З рук Бенедикта XVI Ю. Тимошенко отримала у подарунок ювілейну ручку, виготовлену до 500-ліття собору св. Петра в Римі. Ю. Тимошенко стала другим державним діячем України, з яким зустрівся Святіший отець Бенедикт XVI. 1 червня цього року на авдієнції у Папи побував Президент Віктор Ющенко. Перед візитою до Ватикану глава уряду зустрілася в Римі з представниками української спільноти для обговорення проблем діаспори. („Bi-Bi-Ci“)

З'їзд лівих сил відбувся у Києві

КИЇВ. — З'їзд лівих сил відбувся 18 жовтня у Києві. Компартія, партія „Справедливість“, Союз лівих сил та соціал-демократи (об'єднані) висунули єдиного кандидата на президентську посаду від свого блоку. Це – провідник українських комуністів Петро Симоненко, який під час свого виступу заявив: до діалогу запрошували значно більше партій лівого спрямування, проте через амбіції їхніх провідників до блоку увійшли не всі. Окрім боротьби за президентське крісло, блок лівих та лівоцентристських сил має й інші пляни, менш амбітні – участь у виборах до місцевих рад 2010 року та у наступних парламентських виборах. („5 Канал“)

Хресна хода з нагоди 20-річчя виходу УГКЦ з підпілля

ТЕРНОПОЛЬ. — Участь у ході 18 жовтня з нагоди 20-річчя виходу Української Греко-Католицької Церкви з підпілля взяли понад 1,000 осіб, зокрема близько 150 священників. Почалася хода на Микулинецькому цвинтарі Молебнем за тими, хто загинув за часів радянської влади, вибюрюючи право на служіння Церкві та вірним. Промовці згадували часи, коли священники змушені були таємно служити літургії по хатах, чимало з них зазнавало утисків, а Патріарх УГКЦ Йосип Сліпий за радянської влади відбув 18 років заслання у таборах Сибіру та Мордовії. Представники духовенства також згадували, з яким піднесенням люди поверталися до храмів, коли священослужителі УГКЦ змогли офіційно служити літургії у 1989 році після виходу УГКЦ з підпілля. (Радіо „Свобода“)

О. Лукашенко відвідає Україну

МІНСЬК, Білорусь. — Візита Президента Республіки Білорусь Олександра Лукашенка в Україну запланована на першу половину листопада, повідомив 19 жовтня міністер закордонних справ України Петро Порошенко, який перебував у Мінську з робочою візитою. П. Порошенко сказав, що задоволений вислідами своєї візити до Білорусі, додавши, що вдалося досягти повного взаєморозуміння з усього комплексу обговорюваних питань. Він також наголосив, що Україна надає величезне значення розвитку співпраці з Білоруссю. Міністер закордонних справ Білорусі Сергій Мартинів зазначив, що обговорювалися питання економічного співробітництва, взаємного доступу товарів на ринки двох країн,

питання прикордонного співробітництва, культурної взаємодії, а також взаємодії двох країн у рамках ініціативи Східного партнерства і в цілому на Європейському континенті. („Кореспондент“)

В. Путін делегував своїх людей до В. Януковича

МОСКВА. — Російська партія влади „Єдина Росія“ вирішила прислати 22-24 жовтня до Києва делегацію для налагодження взаємин з Партією Регіонів. Таке рішення ухвалила 19 жовтня президія генеральної ради партії. Керівником делегації затверджено першого заступника керівника фракції „Єдина Росія“ у Державній думі Російської Федерації (РФ) Валерія Рязанського. Головою „Єдиної Росії“ є прем'єр-міністр РФ Володимир Путін. (УНІАН)

Встановлено пам'ятник засновникові „Асканії-Нової“

АСКАНІЯ НОВА. — Бронзовий пам'ятник засновникові біосферного заповідника „Асканія-Нова“ Фрідріхові Фальц-Фейнові (1863-1920) переданий у дар заповідникові племінником засновника, громадянином князівства Ліхтенштайн, бароном Едвардом Фальц-Фейном. Роботу виконав заслужений художник Росії Дмитро Тугарінов. Композицію встановлено на постаменті з лябрадориту на території заповідника перед головним входом до музею „Природа Таврії“. Заступник голови Верховної Ради України Микола Томенко зауважив, що заповідник є насправді унікальним місцем, яке минулого року ввійшло до сімки найкрасивіших природних місць країни. Крім того, „Асканія-Нова“ як одне з чудес України була представлена у Всесвітньому конкурсі „Сім нових чудес природи“ та увійшла до півфіналу конкурсу, ставши одним з 77 природних чудес світу. „Асканія-Нова“ – єдина в Європі ділянка типчаково-ковилового степу, якого ніколи не торкався плуг і вона має велику наукову, культурно-пізнавальну та практичну цінність. („День“)

У Дніпропетровську відкрили Музей козацької слави

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. — У Музеї козацької слави, відкритому до Дня козацтва, зібрані зразки козацьких куренів, інформація про козацьких отаманів та історію українського козацтва. У збиранні та систематизуванні експозиції музею брали участь школярі міста, їхні батьки та вчителі. Музей буде працювати на базі середньої школи ч. 34 з посиленою військово-патріотичним вишколом. Екскурсії для відвідувачів проводять студенти Дніпропетровського національного університету ім. Олеся Гончара. Це – перший музей регіону, присвячений винятково добі козацтва. Найбагатшу в Україні колекцію козацьких раритетів має Дніпропетровський історичний музей ім. Дмитра Яворницького. Він також цими днями демонструє унікальні знахідки доби козацтва, виявлені археологами на місці колишніх запорозьких займищ у Царичанському районі. (Радіо „Свобода“)

НА ТЕМУ ДНЯ

Нічого нового...

Нічого нового на владних верхах в Україні, крім, хіба, все нових скандалів і нового бруду в політиці. І коли ти, дорогий читачу, знов десь почувеш чи прочитаєш оцю „клясичну“ сентенцію в застосуванні до українських обставин – що народ має таку владу, на яку заслуговує – не вір.

Український народ просто за визначенням не може бути таким зіпсованим, як сьогоднішня його влада. Хоч у сім'ї, як то кажуть, не без виродка, і є вони скрізь, також і в Україні, але переважна маса – ніскільки не гірша, ніж будь-де. Саме на цій масі і тримається наш світ. Це ті звичайні люди, котрі мають синів і доньок, мають онуків і хочуть, щоб у житті їхніх дітей чекало щось добре, правдиве, світле.

А високопоставлені виродки не розуміють таких простих речей і розповсюджують довкола себе пекельну атмосферу зла, не усвідомлюючи, що воно неминуче повернеться – як не до їхніх дітей, то до внуків чи правнуків. Бо моральний закон „що посієш, те й пожнеш“ так само непорушний, як закони фізичні.

Цими днями Україна здригається від чергового виверження особливо огидного болота з політичного вулкану: троє депутатів Верховної Ради з фракції Блоку Юлії Тимошенко нібито причетні до статевого розтління дітей. Місцем злочину служив відомий дитячий оздоровлювальний дитячий табір „Артек“ у Криму.

Те, що ця справа вихлюпнулася на поверхню ще до суду, дуже зле: її, поза сумнівами, буде використано у передвиборній президентській кампанії.

Один з причетних до скандалу дотепер навіть керував пропагандистським апаратом Ю. Тимошенко, однієї з найголовніших кандидатів на пост президента. Звичайно ж, краще для суспільства було б дочекатися закінчення слідства і вироку суду.

Група київських журналістів з восьми осіб звернулася до засобів масової інформації всієї України, нагадавши презумпцію невинності і закликавши колег до часу суду ігнорувати цю дестабілізуючу тему. Ледве чи хтось прислухається до цього заклику.

Втім, чи такий він уже й слухний? Мовчання найбільше було б вигідне для самих злочинців, а не для суспільства. Правосуддя в Україні – не дай, Боже, такого нікому. Досі, по 10 роках, не з'ясовані обставини загибелі В'ячеслава Чорновола...

Досі, по дев'яти роках, не поставлено крапки у справі вбивства Георгія Гонгадзе...

Досі не закінчене слідство щодо так званих перевертнів – групи високих міліцейських чинів, котрі, на чиесь замовлення, вбивали в Україні людей...

Досі не знайдено Віктора Лозинського, котрий також був депутатом Верховної Ради від БЮТ і котрий, з групою подібних негідників, буквально полював на людей і ні за що вбивав їх... Нерозкритих справ в Україні – сотні...

По-друге, педофільний скандал виник не як повідомлення схильних до сенсацій газетних чи теле-

візійних репортерів – першим джерелом був депутат від Партії регіонів Вадим Колесніченко, другим – депутат від БЮТ Григорій Омельченко, який є також членом Парламентської асамблеї Ради Європи.

Саме Г. Омельченка попросила про допомогу мати постраждалих дітей. Депутат негайно звернувся з цим до Президента Віктора Ющенка і до Генерального прокурора Олександра Медведька. В офіційному листі до О. Медведька Президент заради, як він висловився, „встановлення об'єктивної істини“, доручив Генпрокуророві тримати цю справу „під особистою контролею“. А той уже не одну справу тримав так „ефективно“, як мокре горить.

Тим часом, як розповів О. Омельченко в інтерв'ю для багатьох видань в Україні, Прем'єр-міністр Ю. Тимошенко, намагаючись заллати водою вогонь нового скандалу, послала лояльного до неї Генадія Москаля керувати міліцією в Криму, а заодно – знищити або приховати докази й унеможливити об'єктивне слідство.

Вже розповсюджуються відповідні версії – нібито мати потерпілих дітей несповна розуму, нібито вона хоче мати з цього якийсь матеріальний зиск, нібито вона комусь мстить і т. д і т. п. З протесту проти намагання зфальшувати справу і унеможливити законний розгляд цієї справи О. Омельченко вийшов з очолюваної Ю. Тимошенко партії „Батьківщина“.

Відома в Україні адвокат і громадський діяч Тетяна Монтян повідомила Інтернет-видання „Українська правда“, що ті діти перейшли через детектор брехні, і всі їхні свідчення підтвердилися.

Про все почуте від постраждалих дітей і їхньої матері Т. Монтян розповіла на спеціально скликаній нею відео-прес-конференції. Для тих наших читачів, котрі користуються мережею, подаємо адресу: <http://blogs.pravda.com.ua/authors/montyan/4ad6eb7f98dbb/>

Скандал щойно розгорівся, і його вже неможливо буде згасити без судового слідства. Справа надзвичайно брудна. Сексуальна наруга над дітьми тривала щонайменше три роки. Як пише київська „Газета по-українськи“, „діти розповіли таке, що в режисерів порнофільмів волосся встало б дибки“.

Отож запитання, відповідь на яке, боюся, відома наперед: чи зможе правоохоронна система України, скомпрометована майже на всі 100 відс., гідно дати собі раду з цією новою справою?

Петро Часто

Розпочалася кампанія виборів Президента України

19 жовтня в Україні офіційно розпочався процес підготування та проведення виборів Президента України, які заплановані на 17 січня 2010 року.

До Посольства України у США повертається велика кількість листів, надісланих Центральною виборчою комісією України громадянам України, які проживають у США, щодо внесення уточнень до списку виборців, у зв'язку з відсутністю особи за вказаною в листі адресою.

Повернення листів пов'язане з тим, що громадяни України, які перебувають на консульському обліку в Посольстві України у США, змінили адреси проживання у США та не повідомили Посольство про свої нові адреси.

Згідно із статтею 36 Закону України „Про вибори Президента України“, передання попередніх списків виборців на паперовому носії до дільничних виборчих комісій закордонних виборчих дільниць має відбутись до 25 грудня. Наступного дня після передання попередніх списків комісії, один примірник списку виборців буде вивішений у приміщенні дільничної виборчої комісії (Посольство України у США) для загального ознайомлення.

З метою складання правильно-го списку виборців консульського округу Посольства України у США, консульський відділ Посольства звертається з проханням до громадян України, які перебувають на консульському обліку в Посольстві та змінили свої адреси проживання, надати останню інформацію про місце їхнього проживання в США. В іншому випадку, списки виборців будуть складені на підставі тієї інформації, яку громадяни України надали працівникам консульського відділу під час звернення щодо їхньої прийняття на консульській облік.

Громадянам України, які планують взяти участь у виборах Президента України та не перебувають на консульському обліку, консульський відділ Посольства України у США пропонує стати на тимчасовий консульський облік.

У випадку виникнення запитань просимо звертатись до консульського відділу Посольства України у США. Адреса: 3350 M Street NW, Washington, DC 20007. Тел.: (202) 349-3379, (202) 349-2947, (202)349-2948, (202) 349-2920, факс: (202) 333-7510, (202) 333-2706.

Посольство України у США

Інформація Центральної виборчої комісії

Відповідно до календарного плану основних організаційних заходів з підготування та проведення виборів Президента України, оприлюдненого Центральною виборчою комісією (ЦВК), висування кандидатів на пост Президента України розпочнеться 20 жовтня і завершиться 6 листопада.

Висувати кандидатів мають право політичні партії, виборчі блоки політичних партій, громадяни України шляхом самовисування.

Кандидати мають подати документи для реєстрації до Центральної виборчої комісії до 9 листопада включно.

Протягом п'яти днів з дня прийняття документів ЦВК має прийняти рішення про реєстрацію кандидата у президенти або про відмову в реєстрації. Після цього у триденний термін після реєстрації кандидат має отримати офіційне посвідчення кандидата на пост Президента, а також рішення про його реєстрацію має бути оприлюднене у газетах „Голос України“ та „Урядовий кур'єр“.

Реєстрація кандидатів триватиме до 13 листопада включно. До 18 листопада ЦВК має оприлюднити в цих газетах список зареєстрованих кандидатів.

Проведення передвиборної агітації розпочинається наступного дня

після реєстрації і триває до 15 січня 2010 року.

17 січня 2010 року голосування з обрання Президента триватиме з 8-ої год. ранку до 8-ої год. вечора.

Розгляд звернень, які надійшли до дільничної виборчої комісії (ДВК) у день виборів, здійснюється невідкладно після закінчення голосування. Підрахунок голосів виборців на виборчій дільниці розпочинається після закінчення розгляду звернень, які надійшли до ДВК.

До 27 січня 2010 року мають бути встановлені результати голосування і складений відповідний протокол. Після встановлення результатів виборів головуєчий на засіданні Центральної виборчої комісії офіційно оголошує результати виборів. Не пізніше, ніж на третій день після підписання протоколу, результати виборів публікуються у газетах „Голос України“ і „Урядовий кур'єр“.

Не пізніше, ніж через 30 днів після офіційного оголошення результатів виборів, новообраний Президент України має вступити на посаду.

Президентом України вважається кандидат, який одержав на виборах більше половини голосів виборців (50 відс. плюс один голос), які взяли участь у голосуванні.

Якщо до виборчого бюлетеня для голосування у день виборів було включено більше двох кандидатів на пост Президента України, і за результатами голосування жоден кандидат не набере більше половини голосів виборців, які взяли участь у голосуванні, ЦВК приймає рішення про проведення повторного голосування, про що зазначається у протоколі про підсумки голосування у день виборів Президента України.

Центральна виборча комісія

У Києві вже немає вулиці Ульянових

КИЇВ. – Київська міська рада 14 жовтня перейменувала вулицю Ульянових, яка знаходиться в Голосіївському і Печерському районах, на вулицю Лябораторну з метою повернення цій вулиці історичної назви.

Вулиця Лябораторна існувала в Києві з першої половини XIX ст., проте в 1928 році була перейме-

нована у вулицю Ульянових, на честь сім'ї Володимира Ульянова (Леніна).

Крім того, Київська рада відновила назви Лисогорського провулка в Голосіївському районі, вулиці Томашевської в Деснянському районі і Запечерного провулка в Печерському районі. („Українські новини“)

АМЕРИКА І СВІТ

В Афганістані буде друга тура президентських виборів

КАБУЛ, Афганістан. — Президент Афганістану Гамід Карзай 20 жовтня визнав, що він не набрав необхідних для перемоги 50 відс. голосів на виборах, які відбулися в серпні. Незалежна виборча комісія Афганістану призначила вибори на 7 листопада. 19 жовтня представники Комісії ООН з розслідування фальсифікацій на виборах в Афганістані повідомили про виключення з підрахунку голосів майже третини бюлетенів на користь Г. Карзая, назвавши їх піддробками. Таким чином Г. Карзай втратив абсолютну перевагу над своїм найближчим суперником – колишнім міністром закордонних справ країни Абдулою Абдулою, проти якого він і змагатиметься у другому турі. Крім того, Генеральний секретар ООН Бан Кі-Мун оголосив 21 жовтня, що організація плянує замінити понад половину чільних посадовців, які брали участь в організації попередніх президентських виборів в Афганістані. („Голос Америки“, Bi-Bi-Ci)

Г. Клінтон закликала Росію шанувати основні права людини

МОСКВА. — Державний секретар США Гіларі Клінтон 14 жовтня завершила свою першу на цій посаді візиту до Москви. Окрім обговорюваних питань ядерної програми Ірану, скорочення стратегічних озброєнь та співпраці у ядерній галузі, Г. Клінтон також нагадала російському керівництву про важливість дотримання громадянських свобод та розслідування злочинів проти журналістів: „Суспільство не може називатись справді відкритим, коли тих, хто голосно висловлює свою думку, вбивають і люди не вірять у верховенство права. Коли вбивці діють, розуміючи свою безкарність“. Про це Г. Клінтон заявила у Москві під час зустрічі з правозахисниками. Для самих російських громадських активістів, які відчували на собі тиск влади щодня, позиція американського високопосадовця була принципово важливою – підкреслила голова московської Гельсінкської групи Людмила Алексєєва. Г. Клінтон також наголосила, що хоча Президент Барак Обама та Президент Дмитро Медведєв мають добрі особисті стосунки і вірять один одному, це не означає, що вони погоджуються в усіх питаннях. Але, за її словами, США готові перевернути сторінку періоду „холодної війни“ і сподіваються, що Росія зробить те саме. (Bi-Bi-Ci)

Голівудська зірка зіграє М. Саакашвілі

ТБІЛІСІ, Грузія. — Кубинсько-американський актор Енді Гарсія 21 жовтня приїхав до Грузії, аби зіграти роль грузинського президента Михайла Саакашвілі у фільмі про минулорічний конфлікт з Росією. Москва і Тбілісі мають дуже істотні розбіжності щодо того, як саме розвивалися події під час війни 2008 року. Фільмування розпочинається цього тижня. Режисер стрічки – Рені Гарін, який

зняв „Міцний горішок – 2“. Все Тбілісі перетворилося на фільмовий майданчик. Світлові установи розміщено поруч з парламентом, де американські та грузинські групи готуються до початку фільмування. Фільм з багатомільйонним бюджетом стане найдорожчим фільмом, знятим на грузинській землі. Це історія журналіста і оператора, які опиняються у центрі драми, що розгортається на тлі воєнних подій. Грузинський уряд надає всіляку допомогу кінематографістам і дає доступ до державних приміщень. Водночас офіційні представники заперечують фінансування проекту. (Bi-Bi-Ci)

В Ірані бомбіст-смертник вбив 42 особи

ТЕГРАН, Іран. — Серед загиблих у бомбовому нападі, жертвами якого стали 42 особи — заступник командира наземних сил Революційної гвардії Ірану генерал Нур Алі Шоштарі. Уряд Ірану звинуватив Пакистан, Великобританію і США у підтримці бойовиків, які, за його твердженням, відповідалі за бомбовий напад 18 жовтня, внаслідок якого загинуло шість командирів елітного корпусу іранської Революційної гвардії і щонайменше 36 інших осіб. Командувач Революційної гвардії генерал-майор Мохамад Алі Джафарі сказав 19 жовтня, що бойовиків тренували в Пакистані агенти британської та американської розвідки. Президент Ірану Махмуд Ахмадінежад також заявив, що атака плянувалася в Пакистані. Бомбіст-смертник підірвав себе в іранській провінції Систан-Балуджестан під час конференції представників Революційної гвардії та шиїтських і сунітських племінних провідників. Нарада відбувалася в місті Пишін, що неподалік пакистанського кордону. Останнім часом у цьому прикордонному районі посилюється опір сунітів. Там також часто точаться сутички між іранськими силами безпеки, бойовиками-сунітами та наркоторговцями. („Голос Америки“)

Сенат зробив ще один крок в напрямку медичної реформи

ВАШІНГТОН. — Американські законодавці стали на крок ближче до проведення реформи галузі охорони здоров'я. 13 жовтня законопроект реформи схвалив Фінансовий комітет Сенату. Демократи узгоджують всі розбіжності і працюють над кінцевою версією закону, яку буде представлено на загальних дебатах у Сенаті 26 жовтня. Тим часом Барак Обама має амбітні плани підписати законопроект вже до кінця цього року. Проголосувавши 14 голосами проти дев'яти Фінансовий комітет Сенату прийняв законопроект реформи галузі охорони здоров'я, запропонований демократом Максом Бакусом. Вирішальним у цьому голосуванні був голос сенатора від Республіканської партії – Олімпії Снов. Після інтенсивної чотиримісячної кампанії лобювання, включно з приватними зустрічами у Білому Домі, О. Снов стала першою від Республіканської партії, хто підтримав законопроект демократів. Президент Б.

Обама привітав рішення О. Снов, однак, зазначив, що попереду ще багато роботи. Законопроект мають узгодити з іншими версіями сенатських комітетів. Пошуки компромісу будуть важкими, адже кожна з сторін наполягає на внесенні додаткових змін. Втім, якщо законопроект буде сильно змінений, демократи можуть втратити підтримку О. Снов. Одним з найбільших викликів може бути Палата представників, де демократи не підтримують реформи, запропонованої М. Бакусом у Сенаті, оскільки вона не передбачає створення державної програми медичного страхування. Демократи кажуть, що досягнення компромісу навряд чи відбудеться без участі Президента Б. Обами. Очевидно, що перш ніж кінцева версія законопроекту буде винесена на обговорення в Сенаті, відбудеться ще не одна зустріч за зачиненими дверима. („Голос Америки“)

Росія зупинила вивчення долі етнічних німців

МОСКВА. — У російського вченого, який вивчає долю етнічних німців, депортованих Сталіном протягом Другої світової війни, забрали матеріали його досліджень. Проф. Михайло Супрун був ненадовго заарештований на півночі Росії минулого місяця, але стало відомо про це лише 18 жовтня. Проф. М. Супрун сказав, що йому наказали не коментувати цю ситуацію. Тисячі етнічних німців були вислані у віддалені регіони на півночі Росії після того, як Гітлер напав на Радянський Союз. Незважаючи на те, що німці прожили в Росії протягом багатьох поколінь – головним чином вздовж Волги, Сталін не довіряв їм. Проф. М. Супрун каже, що йому вдалося знайти особисті справи 5,000 депортованих та провести інтерв'ю з сотнями їхніх нащадків. Але тепер всі документи, які він збирав протягом 10 років, його комп'ютер та гард-диски були конфісковані Федеральною службою безпеки (ФСБ). Йому дали наказ не коментувати справу, кілька днів тому він назвав цю конфіскацію абсурдною. Він каже, що це спроба російського керівництва контролювати оцінки історії Другої світової війни. (Bi-Bi-Ci)

Москва, Астана й Мінськ не йдуть в СОТ бльоком

ЖЕНЕВА, Швейцарія. — Росія, Білорусь і Казахстан 16 жовтня вирішили відмовитися від плянів домагатися вступу до Світової організації торгівлі (СОТ) єдиним бльоком і замість цього провадитимуть переговори з СОТ окремо. У червні прем'єр-міністр Росії Володимир Путін несподівано оголосив, що три колишні радянські республіки припинять переговори про індивідуальне членство в СОТ і подадуть колективну заявку від імені митного союзу, у який вони мають об'єднатися з 1 січня 2010 року. Україна вступила до СОТ 16 травня 2008 року, ставши 152-им членом СОТ. Росія веде переговори про вступ до СОТ вже 16 років і залишається найбільшою економікою світу, досі не прийнятою в цю

організацію. Білорусь і Казахстан також почали переговори з СОТ в середині 1990-их років. Пропозиція В. Путіна про вступ трьох країн до СОТ єдиним бльоком збила з пантелику не лише членів організації, а й багатьох в самій Росії. Подібні заяви робилися в попередні роки, проте, на думку фахівців, створення плутанини в переговорному процесі ніяк не могло його прискорити. Вже в липні Президент Росії Дмитро Медведєв сказав, що колективна заява Росії, Білорусії і Казахстану може створити проблеми, і ці країни, можливо, будуть все ж таки діяти окремо, хоча і скоординовано. Одна з проблем полягає в тому, що якщо переговори з СОТ Росії і Казахстану просунулися досить далеко, то Білорусь від них значно відстає. 16 жовтня в Женеві керівник російської делегації на переговорах з СОТ Максим Медведков оголосив, що „графік вступу до СОТ у кожній країні буде свій“. Він додав, тим не менше, що три країни будуть „працювати в тісній взаємодії, координації і з багатьох питань говорити одним голосом“. (Bi-Bi-Ci)

Суд Швейцарії відмовив Р. Поланському у звільненні

ЦЮРІХ, Швейцарія. — Швейцарський суд 19 жовтня відхилив апеляцію режисера Романа Поланського на рішення суду про його перебування під вартою до ухвалення рішення про екстрадицію до США. „Згідно з швейцарськими законами, утримання під арештом – це норма при виконанні всіх процедур екстрадиції“, – прокоментував представник суду. „Суд побоюється, що Р. Поланський, свідше за все, втече, якщо його відпустять“, – додав він. Це не перша відмова суду Швейцарії у звільненні Р. Поланського. Так, 29 вересня адвокати режисера подали клопотання про його звільнення під заставу, однак, міністерство юстиції Швейцарії відмовило у цьому. 76-річного Р. Поланського, який є громадянином Франції, заарештували 26 вересня у Швейцарії, куди він прибув для участі в Цюрихському кінофестивалі. Підставою для арешту став наказ, виданий американською владою в 1978 році – в 1977 році режисера визнали винним у розбещенні неповнолітньої. Раніше повідомлялося про те, що режисер може провести у в'язниці пів року. Водночас у Держдепартаменті США повідомили, що протягом двох місяців влада Каліфорнії підготує формальний запит про екстрадицію Р. Поланського до США. („День“)

У Берліні після реконструкції відкрили Новий музей історії

БЕРЛІН. — Канцлер Німеччини Ангела Меркель 16 жовтня відкрила Новий музей історії, будівля якого була майже повністю зруйнована у часи Другої світової війни. Відновлювальні роботи, якими керував британський архітектор Девід Чіперфілд, тривали протягом 11 років. Реконструкція коштувала 320 млн. дол. Найпопулярніший експонат музею – бюст єгипетської цариці Нефертіті, якому 3,500 років. (Радіо „Свобода“)

КОМЕНТАР З ПРИВОДУ

3. Бжезинський – про виклики в трикутникові „США-Україна-Росія“

„Якщо ж Грузія чи Україна не вистоять, Росія знову перетвориться в імперію... Якби Польща не була членом НАТО і була поділеною країною, вона сьогодні могла б бути другою Грузією...“ Ці та інші думки висловив відомий американський політолог Збігнєв Бжезинський, відповідаючи на запитання кореспондента Радіо „Голос Америки“ Мирослави Гонгадзе. Нижче подаємо текст цієї розмови.

– У процесі „перезавантаження“ взаємин з Росією виглядає на те, що адміністрація Президента Барака Обами досі не сформулювала стратегії США щодо регіону Східної Європи і зокрема щодо України. Якими, на Вашу думку, повинні сьогодні бути пріоритетами теперішньої адміністрації США щодо тієї частини світу?

– Я думаю, що адміністрація Президента Обами має гарне гасло – „перезавантаження“. Але воно дуже широке і дещо інфантильне. Неможливо „перезавантажити“ серйозні взаємини. Їх намагаються стратегічно переформатувати. І мені здається, Сполучені Штати мають два, на перший погляд – взаємозаперечливі, завдання, які фактично не є взаємозаперечливими.

Перше – це мати взаємини з Росією, базовані на співпраці. Росія є важливою країною. Ми маємо певні взаємні інтереси, які ми переслідуюмо, наприклад, – Південно-Центральна Азія, проблема ядерної програми Ірану, роззброєння, ядерна стабільність у широкому розумінні. Це легітимні і важливі завдання.

Але ми також маємо інші завдання, – а саме консолідацію політичного плюралізму на території колишнього Радянського Союзу. Конкретно це – підтримка Грузії і забезпечення того, щоб Україна не перетворилась у сателіт.

Отже, виглядає з першого погляду, що ці завдання конфліктують один з одним, але фактично це не так. Оскільки, якщо Грузія вистоятиме, якщо Україна процвітатиме, тоді збільшиться ймовірність того, що Росія в перспективі стане пост-імперіалістичною демократичною державою. Якщо ж Грузія чи Україна не вистоять, Росія знову перетвориться в імперію, зі зростаючими амбіціями, що зробить довготривалі взаємовигідні стосунки набагато складнішими. Тому це взаємозаперечення лише уявне, і з реалістичної точки зору ми повинні рухатись в обидвох напрямках наших взаємин з Росією, і це не може визначатись простим гаслом „перезавантаження“.

– Чи Ви погоджуєтесь з сенатором [Річардом] Лугаром, який каже, що Сполучені Штати повинні вести активнішу політику щодо України, особливо зараз, напередодні президентських виборів в Україні?

– Я погоджуюсь з цим. І я вже довгий час висловлюю подібні речі. Але, відверто кажучи, оскільки це інтерв'ю призначене для української аудиторії, я мушу чесно сказати, що відповідальність за захист української незалежності, в кінцевому рахунку, лежить на плечах українців та української еліти. І мене охоплює депресія, коли я спостерігаю за чварами у демократичному, пронезалежницькому таборі керівництва України, за внутрішніми міжусобицями та інтригами, які відкривають двері сторонньому гравцеві для маніпулювання внутрішньою політикою в Україні. Будучи польського походження, я

відчуваю, що те, через що проходить Україна сьогодні, на превеликий жаль, нагадує те, через що пройшла Польща у XVIII сторіччі. У Польщі тоді фактично домінувала аристократична, заможна еліта з різними особистими інтересами, і країною маніпулювали зовнішні сили – Прусія, Австрія та Росія. У результаті Польща втратила незалежність. Сьогодні ми маємо олігархічну еліту в Україні, залежну від зовнішніх сил, які маніпулюють багатством країни собі в догоду, і які насправді не віддані розбудові суто української демократії, що у свою чергу могло б стати базою для інтеграції в Європу.

Ви не можете сподіватись від європейців на захід від України чи людей тут, у США, бути більш проукраїнськими, ніж самі українці. І я наголошую на цьому, тому що Україна зараз наближається до президентських виборів і ці вибори будуть маніпулюватись ззовні з метою послаблення української незалежності, можливо, навіть з метою перетворення України у сателіт чи навіть частину більшої імперіалістичної системи, навіть, можливо, до втрати частини території.

– Коли Ви говорите про зовнішні сили, що Ви маєте на увазі?

– Я думаю, більшість українців знають, про що я кажу. А якщо не знають, то вони настільки політично неграмотні після 20 років незалежності, що це просто жалюгідно.

– Ви задали про президентські вибори. Якими, на Вашу думку, повинні бути пріоритети нового президента України у внутрішній та зовнішній політиці?

– Я б сказав, що головним завданням, як у внутрішній, так і у зовнішній сферах, мала б стати консолідація справжньої демократії в Україні – консолідація, яка зробила б Україну привабливою для решти Європи. Своєю культурою Україна є частиною Європи. І зараз важливо доводити це у політичній та соціально-економічній площинах.

Ніхто в Європі не просив Польщу стати членом Європейського союзу. Польща стала його членом, бо стала привабливою для Європи. Поляки продемонстрували своє прагнення бути європейською державою під кожним оглядом. І це зробило Польщу тією країною, якою вона є сьогодні.

Україна може бути другою Польщею через п'ять, десять років, якщо до влади прийдуть розумні провідники і якщо вона обере розумну національну орієнтацію.

– Останнє запитання стосується питання членства України в НАТО. Дехто каже, що членство України в НАТО чи якийсь інший безпековий структурі в Європі могло б мати позитивний вплив на українсько-російські взаємини. Ви погоджуєтесь з такою тезою? Чи Ви бачите Україну в НАТО?

– Я думаю, багато залежатиме від настроїв в українському суспільстві. Якби Україна вступила в

НАТО з поділенням в цьому питанні населенням та обмеженою підтримкою ідеї членства в НАТО, це не буде на користь Україні, а навпаки – буде причиною розколу, який може бути використаний іншими силами. Передумовою для членства в НАТО є чітко сформована українська національна ідентичність, з чіткою геополітичною візією та наближенням до одностайності всенародним бажанням бути членом НАТО.

Знову ж вкажу на досвід Польщі. Польща не вступала в НАТО з 30-відсотковою підтримкою ідеї членства серед населення. Рішуча перевага пронатівських настроїв серед населення була тим чинником, який переконав НАТО, що включення Польщі могло сприяти більшій стабільності в Центральній Європі, принесло користі самому Альянсові та допомогло б стабілізувати ситуацію в Європі в цілому.

Якби Польща не була членом НАТО і була поділеною країною, вона сьогодні могла б бути другою Грузією. Такого сценарію українці повинні б берегтись. Настав час політичній еліті в Україні та новому поколінню українців в розсудливий і раціональний спосіб виро-

бити структуру своїх відносин з Європою та Росією таким чином, який забезпечить життєздатність, безпеку і незалежність української держави.

І це не означає, що це мусить відбуватися коштом загострення відносин з Росією. Це не означає, що в НАТО треба йти для того, щоб показати себе анти-російським. Мета – у розширенні системи європейської стабільності та співробітництва, в якій Україна – держава з 45-мільйонним населенням і потенційно заможна країна – могла б відіграти дуже важливу роль, водночас спонукаючи Росію більше зближуватися з Заходом.

Я вважаю, що Україна, певною мірою, може допомогти Росії формувати своє майбутнє, надати їй більшу стабільність та роль у світі. Бо в протилежному випадку Росія, оточена 1.5-мільярдним Китаєм з одного боку та 550-мільйонною Європою – набагато заможнішою від Росії – буде порожнім простором з чимраз меншим населенням. Так що, під багатьма оглядами, якщо Україна розвиватиметься в конструктивному руслі, вона цим зможе допомогти забезпечити Росію кращим майбутнім.

Дослідження популяційної генетики українського народу

Володимир Єфімов,
Дніпропетровськ

Відомі львівські дослідники Зіновія та Олександр Служинські провели ґрунтовне наукове дослідження у кількох пов'язаних між собою царинах – з генетики, біології, філософії, історії, соціології, статистики.

Основний матеріал складає розгляд широкого спектру питань популяційної генетики, яка пояснює, як саме здійснюються закони засновника вчення про спадковість Грегора Менделя серед конкретного угруповання людей – української нації.

Популяційна генетика базується на трьох критеріях (або ж вимірах): генофонд, територія та час. Існує дві базові концепції популяцій: еволюційно-генетична та екологічна. Якщо еволюційно-генетична концепція має певне потужне теоретичне підґрунтя, визначене, зокрема, у працях багатьох вчених, то з екологічної концепції лише у 2005 році з'явилося перше ґрунтовне україномовне дослідження З. Служинської – „Популяції” (Львів, 2005).

Один із засновників генетики популяцій Олександр Серебровський (1892-1948) порівнював генофонд нації з багатством надр землі. Останніми десятиліттями саме на ідеї збереження людського генофонду базується уся природоохоронна діяльність в світі, незалежно від устрою держав та їхніх економічних інтересів.

З. Служинська, крім суто природничого аспекту (природа впливає на людину, і навзаєм), вводить соціально-політичний аспект, тобто пропонує розглядати додатково вплив політичної складової соціуму на штучний добір (зокрема знищення значної части-

ни популяції за ідеологічними та політичними причинами) і вперше застосовує термін „соціально-політичне довкілля”.

Цей новий термін розглядає штучний екологічний добір, котрий силоміць здійснюється, наприклад, на ідеолого-політичному підґрунті; а також міграцію населення, що особливо актуально для нинішньої України, з якої виїхало на заробітки до 5-6 млн. осіб.

Значне місце у дослідженні посідає цифровий матеріал щодо ізоляції українців у часи советського панування. От трохи історії: „Ще 17 квітня 1919 року вийшов декрет за підписом Михайла Калініна „Про табори примусової праці в РСФСР”, на підставі якого в кожній області створено один концтабір. Всіх областей було 97. Під час „нової економічної політики” (до 1929 року) їхня кількість була збільшена і розбудована так, що табори могли помістити 15 млн. в'язнів”. Потім кількість концтаборів в СРСР була доведена до 267. А ще були численні політичні психіатричні лікарні, у яких людей доводили до рівня рослинного існування (в тому числі й дніпропетровська лікарня Огрін, про таємниці якої дізналися після 1991 року).

Частину з 14 німецьких концтаборів після закінчення Другої світової війни НКВД перетворив на советські.

Ізоляція значної частини українців в тюрмах та концтаборах, розкиданих по усій території СРСР, призводила до високої смертності, ізоляція перетворювалася в елімінацію (вилучення з репродуктивного процесу) популяції, – у такий спосіб штучно зменшувалася чисельність українців. Якби зни-

(Закінчення на стор. 11)

3 кого вибиратимуть українці

В Україні розпочалася кампанія виборів наступного президента. Виборці виявляють до неї велику зацікавленість. 85 відс. громадян вже заявили, що прийдуть на виборчі дільниці. А от за кого їм голосувати? Відповідь на це запитання дещо складніша. В сучасній політичній еліті покищо бракує кандидатів, які безумовно відповідали б очікуванням населення як провідники нації. Усе ж група компаній з соціологічних досліджень Research&Branding Group, яка вже 15 років діє в Україні, опитала 2-12 жовтня виборців, щоб визначити, кого вони хотіли б бачити наступним президентом України.

З'ясувалося, що майже третина опитаних (30.2 відс.) голосуватиме за провідника Партії Регіонів Віктора Януковича, добре знайомого їм з попередніх виборів. В. Янукович народився 9 липня 1950 року на Донбасі. У віці 17 років він був уперше засуджений до позбавлення волі за участь у пограбуванні як член злочинного угруповання „Півнівка”. Вдруге він був засуджений 8 червня 1970 року до позбавлення волі за заподіяння тілесних ушкоджень. Опісля працював на виробництві. У 2006 році його Партія Регіонів виграла парламентські вибори, і В. Янукович став прем'єром.

Майже п'ята частина виборців (18.5 відс.) вважає найкращим кандидатом Юлію Тимошенко (Григан). Вона народилася 27 листопада 1960 року у Дніпропетровську. Після закінчення університету, завдяки капіталові родини свого чоловіка Олександра Тимошенка почала займатися продуктами нафтопереробки і у 1995 році очолила компанію „Єдині енергетичні системи України”, хрещеним батьком якої був Павло Лазаренко. У 1995 році проти Ю. Тимошенко в Україні було порушено кримінальну справу за фактом контрабанди 26 тис. дол., виявлених у неї на летовищі. Тоді ж в Росії митники знайшли у її речах 200 тис. дол. Справу закрили у 2001 році. До початку 1997 року компанія контролювала 25 відс. української економіки.

За колишнього голову Верховної Ради Арсенія Яценюка проголосували 6 8.9. відс. виборців. Він народився 22 травня 1974 року в Чернівцях, був міністром економіки України, закордонних справ, тепер очолює громадську ініціативу „Фронт змін”. У 2006 році вже мав на банківському рахунку 3.7 млн. грн.

Провідника Комуністичної партії України Петра Симоненка хочуть бачити президентом 4.1 відс. виборців. Партію він очолює з 1993 року, народним депутатом обирається з 1994 року. Комуністів він здивував минулого літа одруженням з молодою журналісткою Оксаною Ващенко, яка у січні народила йому дочку. З попередньою дружиною Світлою він жив 35 років. У них двоє дорослих дітей.

2.7 відс. опитаних віддали перевагу колишньому голові Національного банку Сергієві Тигипкові. Він народився 13 лютого 1960 року в Молдові, є успішним фінансистом, його маєток становить 1.64 млрд. дол. Близько до нього за популярністю є голова Верховної Ради Володимир Литвин – 2.4 відс. опитаних. Він народився 28 квітня 1956 року в Житомирській області. Очолював Адміністрацію Президента України у 1999-2002 роках. За Віктора Ющенка готові проголосувати 3.1 відс. опитаних виборців.

Отже, учасники виборчих перегонів визначилися. Покищо серед них немає жодного, за кого виборці пішли б голосувати без жодних сумнівів і коливаних. Без сумніву, життя ряду кандидатів зазнало негативного впливу доби стихійного перерозподілу національного доробку, деякі з них не встояли перед спокусами світу і згрішили проти усталених норм моралі, треті не виявили тієї зарадності, якої чекали від них на державних посадах. Усе ж треба вибирати – Україні потрібний Президент. Зачекаємо на вислід реєстрації кандидатів.

ЖОВТЕНЬ В НАШІЙ ІСТОРІЇ...

Як козаків на Кубань переселили

На підставі царського указу від 23 жовтня 1864 року було ліквідоване Озівське козацьке військо, а козаки переведені в селянський стан. На момент ліквідації військо мало клейноди, зброю, фльотилію, 1,699 кам'яних будинків, дві церкви, два інструментальні заводи, 49 млинів та вітряків, два рибні заводи, понад 15 тис. голів домашніх тварин.

Історія Озівського козацького війська починається з 1775 року, коли Росія ліквідувала Запорозьку Січ. Козаки оселилися за Дунаєм, де продовжували традиції Запорозької Січі і притягували до себе значну кількість втікачів. Російський уряд вбачав єдиний засіб припинити цей процес у ліквідації Задунайської Січі. Водночас російське військове командування високо цінувало бойові якості задунайців і намагалось залучити козаків на свій бік. Коли кошовим отаманом на Задунайській Січі став Йосип Гладкий, Росії вдалося розпочати повернення задунайців у межі держави.

Й. Гладкий народився 1789 року в селі Мельниках на Київщині, в сім'ї сільського старости. У 1813 році одружився з Феодосією Мазур – козачкою з села Краснохижинці біля Золотоноші. Вони мали четверо дітей. Щоб утримувати сім'ю та сплачувати податки, він подався на заробітки і потрапив до Задунайської Січі, де був прийнятий в січове товариство і отримав нове прізвище – Бондар. Він брав участь у багатьох військових походах, був обраний курінним, а згодом – кошовим отаманом.

У 1828-1829 роках військові дії між Росією та Туреччиною розгорнулися саме на території, де проживало населення Січі. Війна розпочалася 14 квітня 1828 року. Турецький султан Мухамед II наказав кошовому отаманові негайно вступити з усім козацьким військом у війну.

Й. Гладкий зібрав козацьку раду, яка підтримала пропозицію кошового перейти до Російської імперії. 9 травня 1828 року, залишивши більшу частину своїх пожитків, але взявши клейноди, військовий скарб та похідну церкву, козаки на 61 човні вийшли в море. Згідно з бажанням козаків, всі прибули на терен Росії під конвоем були відіслані до Ізмаїлу. З переходом козаків до Росії Османська імперія втратила стратегічну ініціативу, а російська держава позбулася небезпечної для монархії Задунайської Січі.

Напередодні війни Росії з Туреччиною в 1828-1829 роках на території Задунайської Січі проживало близько 15 тис. осіб. До Росії перейшло близько 800 осіб. Переважна частина задунайського населення була залишена на поталу туркам. Як наслідок, були великі жертви.

Коли турецьке військо чинило розправу на території Задунайської Січі, вихідці з турецьких володінь із своїм рухомим майном проходили карантин в Ізмаїлі. У цьому місті перебував і імператор Микола I, який особисто очолював російську армію у війні з Туреччиною.

20 травня 1828 року кошовий склав до ніг російського імператора клейноди, шаблю, шапку, пожалу-

Прапор Озівського козацького війська мав сині, жовті і червоні барви.

вані йому турецьким султаном. Цар милостиво дозволив оселитися їм в російській державі. Вже 24 травня козаки були залучені до акції з захоплення фортеці Ісакчі. Коли турецька залога покинула фортецю, Микола I переїхав через Дунай на запорозькому човні, яким керував Й. Гладкий, а веслярами були курінні отамани.

27 травня 1832 року вийшов іменний указ, який визначав територію поселення козаків в Олександрівському повіті Катеринославської губернії, на так званому Бердянському пустищі. За цим військовим формуванням закріпилася назва Озівське козацьке військо.

Озівські козаки жили станицями, займалися землеробством, рибальством, скотарством, бджільництвом. В мирний час команди озівських козаків на баркасах відбували берегову службу вздовж східних берегів Озівського і Чорного морів, для чого 1837 року зформували Озівську козацьку фльотилію. Під час війни військо було зобов'язане виставляти морський батальйон для охорони та оборони узбережжя, піший козацький напівбатальйон і фльотилію малих морських човнів для варти вздовж узбережжя.

З 1850-их років озівців почали примусово переселяти на Кубань. Невдоволені цими діями козаки підняли повстання, яке російські війська жорстко придушили.

У 1863 році на Кубань було відіслано першу групу – 488 козацьких сімей. Переселенці мали подолати 508 верст.

На Кубані озівців стали ділити на окремі групи з метою поселення в станицях по річці Абині, між іншими переселенцями. Озівці відмовилися виконувати розпорядження і стали табором біля Анапи. Їм наказали йти на відведену під поселення місцевість, але вони надалі стояли табором. Тоді командувач військами Кубані наказав з ужиттям зброї припинити непослух озівців. Проти них були виставлені регулярні війська. Козаки виставили поперед себе жінок та дітей і надалі відмовлялися йти в призначені для їхнього поселення станиці. Знову почалися переговори, які закінчилися тим, що заколотників було виявлено і заслано до Сибіру, озівців поділено на чотири частини і оселено в Абинській, Хабльській, Грузинській та Ільській станицях.

Л. Хм.

СВОБОДА

Пам'ятаймо
про
Україну!

Видає Український Народний Союз

— SVOBODA —

Published by the Ukrainian National Association

Головний редактор – Рома Гадзевич

Редактори: Христина Ференцевич, Левко Хмельковський, Петро Часто.

FOUNDED IN 1893

Svoboda (ISSN 0274-6964) is published weekly on Fridays

by the Ukrainian National Association, Inc.

at 2200 Route 10, P. O. Box 280, Parsippany, NJ 07054

Svoboda: (973) 292-9800; Fax: (973) 644-9510

E-mail: svoboda@svoboda-news.com Website: www.svoboda-news.com

Postmaster, send address changes to: Svoboda, P. O. Box 280,

2200 Route 10, Parsippany, NJ 07054.

Передплата на рік \$55.00, на півроку – \$35.00. Для членів УНСоюзу

\$45.00 річно, на півроку – \$30.00. За кожну зміну адреси – \$1.00.

Чеки і грошові перекази виставляти на „Svoboda”.

Periodicals postage paid at Parsippany, NJ 07054 and additional mailing offices.

Адміністрація „СВОБОДИ”

Адміністратор	– Володимир Гончарик	(973) 292-9800 дод. 3041 e-mail: ukradmin@att.net
Керівник відділу оголошень	– Марійка Осціславська	(973) 292-9800 дод. 3040 e-mail: adukr@optonline.net
Передплата	– Марійка Пенджола	(973) 292-9800 дод. 3042 e-mail: ukrsubscr@att.net

НАШ АРХІВ: www.svoboda-news.com

З РЕДАКЦІЙНОЇ ПОШТИ

Світовий Конгрес Українців
закликає вшанувати С. Бандеру

У нинішньому році все світове українство відзначає 100-річчя від дня народження і 50-річчя загибелі видатного борця за свободу і незалежність України, політичного діяча, ідеолога українського національного руху, голови проводу Організації Українських Націоналістів (ОУН) Степана Бандери.

З іменем С. Бандери нерозривно пов'язаний один з найяскравіших періодів боротьби українського народу за свою свободу та власну державу. Як представник нового покоління, яке зросло на ідеях звільнення України від багатовікового поневолення, С. Бандера пройшов типовий шлях патріота-революціонера – від активної участі в національно-спрямованих студентських гуртках та в рядах „Пласту” і „Просвіти” до підпільної боротьби в Українській Військовій Організації і ОУН, а згодом до польських, німецьких і радянських тюрем і переслідування.

Будучи небуденною особистістю – блискучим провідником ОУН, загартованим, впевненим у важливості своєї місії борцем, – він ще за життя став легендою українського визвольного руху.

Перед початком Другої світової війни, очоливши Провід революційної ОУН, С. Бандера зумів об'єднати на державницькій ідеї українського націоналізму широке коло самостійників на всіх етнічних українських землях для здобуття Української суверенної держави. У вирі подій ХХ ст. ОУН під його проводом стала потужною політичною силою у боротьбі проти всіх окупантів українських земель.

Проголосивши тезу збройного самозахисту проти Польщі та Москви, Степан Бандера уже в 1935-1936 роках на голосному політичному процесі у Варшаві виявив себе як зрілий діяч, перетворивши цей процес на маніфестацію ідей українського визвольного руху, зокрема виступивши зі звинуваченням окупаційних

режимів, які нищили українців.

Пам'ятним у історії українського народу є проголошення 30 червня 1941 року незалежної Української держави, а також відмова вже арештованого С. Бандери відкликати Акт проголошення на вимогу особистого емісара Гітлера. Це стало викликом Третьому райхові, перед яким тремтіли керівники великих держав.

Під проводом С. Бандери майже 20 років сотні тисяч українців вели героїчну боротьбу за свободу нації у лавах Української Повстанської Армії та ОУН, чия ідея – спочатку Україна в серцях українців, а потім держава на своїй землі – стала тією основою, яка не дозволила зламатися перед переважаючою силою ворога.

Увесь життєвий шлях С. Бандери був наповнений палкою любов'ю до України і до свого народу та безкомпромісною боротьбою за власну державність. Підло вбитий від руки московського найманця 50 років тому, С. Бандера довгі роки був і продовжує бути небезпечним для Москви, яка всіляко намагалася знеславити його ім'я, а в ньому і український національно-визвольний рух ХХ ст.

Проголошення в 1991 році незалежної України засвідчило перемогу ідеалів С. Бандери, за які поклали своє життя на вітар свободи сотні тисяч відомих і безіменних синів та дочок українського народу.

У зв'язку з 100-річчям народження і 50-річчям загибелі С. Бандери Світовий Конгрес Українців (СКУ) закликає все світове українство вшанувати його як справжнього Героя України, втілювати в життя його національно-державницькі ідеї та наслідувати як приклад служіння своєму народові та Українській державі.

Євген Чолій,
президент

Стефан Романів,
генеральний секретар
Торонто, 9 жовтня 2009 року

Шановні дописувачі!

Порівняно невеликий обсяг тижневика і значне число пропущених редакції матеріалів змушує звернутися до Вас з проханням надсилати до публікації тексти листів обсягом не більше, ніж 500 слів, тобто три-чотири сторінки машинопису, через два інтервали. Редакція залишає за собою право скорочувати довгі тексти і виправляти їх згідно з чинним правописом. Просимо утримуватися від відступів від обраної теми для опису сторонніх щодо неї питань.

Фотографії просимо надсилати лише в додатку до листа, даючи їм назви, які зазначені в тексті. Назва фотографії і підпис до неї – це різні речі. Не позначаєте світлина загальноживаними числами чи словами, тому що комп'ютер не зможе їх відрізнити.

Разом з прізвищем обов'язково подавайте повне ім'я осіб, про яких іде мова в тексті допису чи статті.

Редакція

Заклик до людей небайдужих

Волинське крайове братство св. апостола Андрія Первозваного проводить значну роботу з збереження і відновлення історії нашої минувшини. Воно перевидало першу друковану в Луцьку книгу „Лямент“, книгу віршів шляхтича Данила Братковського, якого 310 років тому поляки стратили в Луцьку за його участь у повстанні Семена Палія, науковий збірник про Волинь, а невдовзі мають появитись архівні матеріали про діяльність Луцького братства в XVII ст.

Братство організовує музей Луцького братства та впорядковує поховання перших братчиків у крипті братської Хрестовоздвиженської церкви. Їхні останки, після пограбувань і глуму, лежали там у безладі серед будівельного сміття. Братчики очистили склепіння церкви від сміття і землі, кості братчиків тимчасово зібрали в чотири труни. Після закінчення відбудови останки братчиків будуть складені під скло на зразок козацьких поховань у Пляшеві. Цей братський некрополь стане частиною експозиції музею історії Братства.

Ремонтні роботи в майбутньому музеї йдуть, в основному, за рахунок пенсійних збережень голови братства Андрія Бондарчука.

Не маючи фінансових спроможностей достойно вшанувати пам'ять наших далеких попередників, Братство звертається до земляків і людей, не байдужих до історії Волині, з проханням фінансово підтримати організацію музею Братства та впорядкування Братського некрополю.

Товариство св. Андрія приєднується до прохання Волинського крайового братства і просить всіх людей доброї волі, а зокрема вихідців з Волині, виявити увагу до зусиль наших земляків відродити історичну пам'ять в нашому народі.

Просимо скласти звільнені від податків пожертви на музей Луцького братства та впорядкування, виставляючи чеки на: St Andrew's Society, Inc. з зазначенням на чекові „Museum“. Адреса: 95 Orient Way, #5B/C Rutherford, NJ 07070. Тел.: (201) 460-0190. Електронна адреса: michalla@verizon.net

Імена всіх жертводавців будуть вписані в книгу Будівничих музею. Імена тих, хто пожертвує 150 дол. або більше, будуть вміщені та таблиці при вході до музею.

Михайло Герець,
заступник голови
Товариства св. Андрія
Ратерфорд, Нью-Джерзі

Прикрі прогалини у спомині

Читаючи офіційну посмертну згадку прес-центру Української Греко-Католицької Церкви про бл. п. Владику Мирослава Марусина (ч. 40), я зауважив дивне пропущення деяких значних подій у його церковній кар'єрі. Наприклад, навіть мимохідь не згадано, що він колись служив довіреним секретарем бл. п. Патріярха Йосифа Сліпого, немає про його ролі у

справі визнання Патріярхату УГКЦ Ватиканом ні про діяльність під час виходу УГКЦ з підпілля. Оскільки такі звідомлення часто стають основним джерелом гасел у різних довідкових виданнях, того роду прогалини можуть мати ширші небажані наслідки.

Роман Воробець,
Александрія, Вірджинія

Про мову, долю і „професора“

Минулого тижня в редакційній пошті не бракувало поетичних творів. **Марія Шерб'юк** з Чикаго надіслала поему Ярослави Козової зі Львова „Молитва-сповідь“, присвячену Україні і Тарасові Шевченкові. Я. Козова відійшла в інший світ 14 липня. Їй було 70 років. Я. Козова була засновницею і довголітньою старостою хору „Горлиця“ при Львівському аптечному управлінні, де вона працювала. Поетеса писала про Т. Шевченка:

Хвили б'ють в високий берег,
Пустеля чорніє,
На камені сидить в'язень
про Вкраїну мріє...
Лине погляд небосхилом
Зірку виглядає,
Щоб засяла на Вкраїні
молить він, благає...

Катруся Оленіч-Шморгай з Лейксайд, Каліфорнія, прислала віршовану казку „Про Юрася-коверзу“, яку в 1946 році, в Німеччині, під псевдом „Дід Іван Гайдай“ написав її батько Іван Оленіч для дочки Ганнусі. Казку було надруковано накладом 10 примірників.

Алла Кемпер з Дестіну, Флориди, у спомині „Чи вірите ви в долю?“ розповіла про випадок з 2000 року, коли вона в Україні віддала в дорозі старій жебрачці усі свої невеликі гроші та запас їжі. Інші подорожні зауважили, що сама вона залишилась голодною, але жебрачка сказала, що Алла ніколи не голодуватиме. Так і сталося: в Америці А. Кемпер знайшла добробут.

Професор-емерит **Зіновій-Лев Мельник** з Сінсінаті, Огайо, побажав у „Свободі“ (ч. 40) заголовок „Професор хоче лікувати Україну“ і з цього приводу написав листа з роз'ясненням, що в українській мові в цьому слові немає подвоєння приголосної букви. Пояснення цього випадку є в останньому реченні статті, де сказано: „Колись В. Янукович написав в анкеті, що він – „професор“. Так писав це слово тодішній і нинішній кандидат у президенти. Отже, мова у „професора“ В. Януковича не була українською.

Статтю „Слово про отця Гриньоха“ надіслав з Лохвиці, Полтавська область, **Олександр Панченко**. Особливо цінна його розповідь про земляків-полтавців, які лише тепер дізнаються про українських героїв.

ЧИТАЙТЕ „СВОБОДУ“: www.svoboda-news.com

ЖИТТЯ ГРОМАДИ

Імпреза „Мова наша солов'їна“ – в Чикаго

ЧИКАГО. – Заходами Товариства Української Мови (ТУМ)-Чикаго та Українського Інституту Модерного Мистецтва (УІММ) 4 жовтня в приміщенні Інституту відбулася імпреза під назвою „Мова наша солов'їна – еволюція української мови“.

Програму відкрила проф. Віра Боднарук, голова ТУМ та голова Літературної секції УІММ. В своєму слові вона зазначила, що сучасна мовна ситуація в Україні дуже турбує діаспору, бо

бачимо, як нашу мову замінюють чужими словами, чужими ідеями. Тему програми запропонувала д-р Роксоляна Тимяк-Лончина, яка часто буває в Україні як лікар-стоматолог, щоб надати поміч неповносправним дітям в інтернатах. Оскільки вона також закінчила студії фотографії, то у вільні хвилини фотографує населення, сиріт та природу України. Останнім часом вона звернула увагу на те, що в містах України вживають в назвах крамниць, підприємств та на

рекламах англійські слова, писані кирилицею. Частина її світлин, де видно такі назви, як „кофе хавз“, „імідж“, „корнер“ і т.д. було висвітлено в УІММ.

Головним промовцем був відомий поет і мовознавець з Нью-Йорку д-р Юрій Тарнавський, тема якого була – „Засмічення української мови“, ілюстрована багатьма конкретними прикладами.

Після доповіді д-ра Ю. Тарнавського учні школи українознавства Юлія Юринець та Олесь Бучак разом з учителькою „Рідної Школи“ Вірою Лесик виконали твір Катерини Мотрич „Молитва до Мови“.

В наступній частині програми виступив Мирон Куляс з монологом власного пера, в ролі „професора Мармалиги“. М. Куляс добре знайий чикагській громаді як гуморист, засновник драматичного гуртка, творчим спадкоємцем якого сьогодні є „Спалений театр“, з яким М. Куляс активно співпрацює.

Після виступу „професора Мармалиги“, який розвеселив публіку, діалог „Телефонна розмова“ пера М. Куляса виконали Ростислав Гриньків та Олег Музика, представники четвертої хвили.

Уривок з твору „Мина Мазайло“ Миколи Куліша про „українізацію“ виконали Наталя Марчак, Мар'яна Гриньків та Ростислав Гриньків. На закінчення програми Віра Лесик продеклямувала вірш Михайла Лотоцького „Мова“.

Опісля д-р Олесь Стрільчук, голова місцевого Відділу Українського Конгресового Комітету Америки, вручив грамоту керівникам ТУМ-Чикаго проф. Вірі та д-рові Богданові Боднарукам за їхні постійні контакти з Україною та невтомний труд для відродження, плекання і збереження української мови та літератури на землях України, з особливою увагою до південних та східних областей.

Орися Коссак-Кардосо, голова УІММ, подякувала численній публіці за участь і запросила на товариську зустріч з виконавцями програми.

Учасники програми „Мова наша солов'їна“ (зліва): проф. Віра Боднарук, Мирон Куляс, Віра Лесик, д-р Юрій Тарнавський, Юлія Юринець, Олег Музика, Наталя Марчак, Ростик Гриньків, Мар'яна Гриньків і д-р Богдан Боднарук.
Фото: Богдан Боднарук

Пресова референтура ТУМ-Чикаго

Наукове Товариство ім. Шевченка в Америці

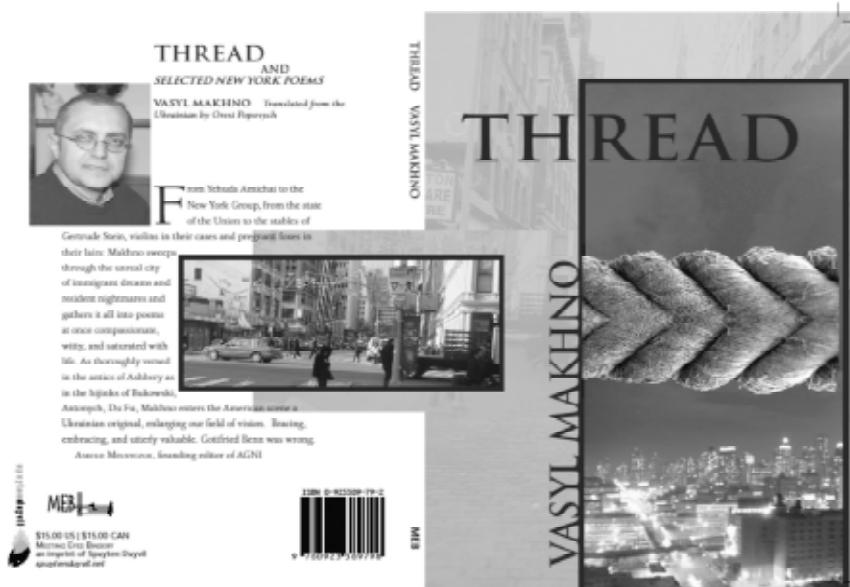
запрошує
на презентацію с
двомовної (українсько-англійської) книжки віршів

Василя Махна

“THREAD and Selected New York Poems”

Translated from the Ukrainian by Orest Popovych

(New York, Spuyten Duyvil 2009)

Василь Махно – читатиме вірші українською мовою
Орест Попович – власні переклади віршів Василя Махна
англійською мовою

Ведучий вечора - Олександр Мотиль

Відеофільм Василя Лопуха

В суботу 24 жовтня 2009 року
о 5-й годині по пол.
в будинку НТШ
63 Fourth Ave (між 9-ою і 10-ою вулицями)
New York, NY 10003

ПРИЯТЕЛІ УКРАЇНСЬКОГО КАТОЛИЦЬКОГО
УНІВЕРСИТЕТУ ТА УКРАЇНСКА КАТОЛИЦЬКА
ОСВІТНЯ ФУНДАЦІЯ

мають шану запросити Вас на

Зустріч – Прийняття:
„УКУ: Сьогодення і Майбутнє”

д-р Тарас Добко й Андрій Курочка - представники УКУ
поділяться з Вами про життя і розвиток
університету в Львові

Програма включатиме висвітлення
фільму, виставку фотографій та видань УКУ

Неділя, 1 листопада, 2:00 по пол.

Український Народний Дім
140 2nd Ave. * New York, NY

просимо зголоситися п. Оксані Лопатинській
на число 212.777.1336 до 28-ого жовтня

Субота, 7 листопада, 1:00 - 3:00 по пол.

Василіанський Духовний Центр
710 Fox Chase Rd. * Fox Chase Manor, PA

За додатковою інформацією просимо
звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

Неділя, 8 листопада, 1:00 по пол.

Український Культурний Осередок
2247 W. Chicago Ave. * Chicago, IL

За додатковою інформацією просимо
звертатися до Нел: nell@ucef.org, 773-235-8462

www.UCEF.org

Новини з Наукового Товариства ім. Шевченка

Про поета, який не міг не повернутися

НЮ-ЙОРК. – В Науковому Товаристві ім. Шевченка 3 жовтня відбувся круглий стіл, присвячений 100-річчю від дня народження одного з найвидатніших українських поетів ХХ ст. Богдана Ігоря Антонича (1909-1937). Поет, якого забули одразу після смерті та який не зі своєї волі „видав“ з літературного контексту на кілька десятиліть, тріумфально повернувся у літературне життя й до читача у другій половині 1960-их років завдяки зусиллям Святослава Гординського і Богдана Рубчака – в Америці, Миколи Неврлого – в Чехословаччині та Дмитра Павличка – в Україні, тоді, коли майже одночасно вийшли зібрання творів Антонича.

Шість поетичних збірок („Привітання життя“ (1931), „Велика гармонія“ (1932), „Три перстені“ (1934), „Зелена евангелія“ (1934), „Книга Лева“ (1936), „Ротації“ (1938) забезпечили Б.-І. Антоничеві незаперечне місце в українській та світовій поезії. До того ж, у його літературній спадщині – літературна критика, теоретичні статті про мистецтво, лібретто до опери „Довбуш“, незакінчений роман „На другому березі“, переклади європейських поетів, листи до різних адресатів, – усе, що витворює повний образ Антонича-літератора.

Його поетична мова стала каноном в українській поезії, помітно вплинувши на кілька літературних поколінь, його творчість постійно провокує нових дослідників дошукуватись таємниць поетичного слова.

На круглому столі НТШ-А виступили д-р Б. Рубчак, д-р М. Найдан та Василь Махно. Д-р Б. Рубчак – автор багатьох праць про творчість Б.-І. Антонича та один з упорядників його „Зібраних творів“ багато спричинився до відчитання справжнього Антонича. Д-р Михайло Найдан останніми роками плідно працює як перекладач поезій Б.-І. Антонича англійською мовою, результатом цього є двомовне видання „Велика гармонія“ (Львів, „Літопис“, 2007). Проф. М. Найдан також до ювілею підготував велику збірку вибраних віршів Б.-І. Антонича, котру видає університетське видавництво в Америці, та упорядкував низку статей про поета в „Ukrainian Quarterly“ українських та американських антоничезнавців. В. Махно – автор дисертації про творчість Б.-І. Антонича.

Д-р Б. Рубчак, обравши темою

Під час засідання Круглого стола (зліва): Василь Махно, Богдан Рубчак, Михайло Найдан.

свого виступу роздуми про постать Б.-І. Антонича в літературних творах, детально зупинився на романові Юрія Андруховича „Дванадцять обручів“, в якому Б.-І. Антоничеві присвячено не один уступ. На думку д-ра Б. Рубчака, Ю. Андрухович досить вільно підійшов до витлумачення особистого життя поета, що зовсім не відповідає реальному стану речей. Для Б. Рубчака ця довільність свідчить про „боротьбу“ з Антоничем, що зазвичай трапляється поміж тим, хто впливає, і тим, хто відчуває вплив.

Д-р М. Найдан розповів свою історію взаємин з Б.-І. Антоничем та його текстами, про свої плани як перекладача поетових творів. На думку д-ра М. Найдана, поетичний текст Б.-І. Антонича надзвичайно складний не лише структурою поетових метафор, а також як текст, котрий нелегко перекласти англійською мовою. Натомість праця над перекладами віршів Б.-І. Антонича триває і, як результат, на вечорі було прочитано кілька віршів українською та паралельно англійською мовою. Д-р М. Найдан також відзначив магнетизм поезії Б.-І. Антонича та його вплив на українську поезію.

В. Махно зауважив, що поезія Б.-І. Антонича цілком співзвиставна з подібними пошуками у ранній творчості Павла Тичини та Володимира Свідзінського, її космізм, космогонія, метафізичні шукання мають точки дотику з подібними і водночас відмінними елементами в усіх трьох поетів. Лемківське походження Б.-І. Антонича – це лише один чинник, який формував поета, іншими, й не менш важливими, були сучасна йому європейська культура та місто Львів. Для розуміння Антоничевого мистецького досвіду не зайве вчитатися у його літературну та мистецьку критику, в яких він висловлює своє розуміння поезії та мистецтва.

Насамкінець Заслужена артистка України Людмила Фесенко під акомпаніємент Христини Карпевич виконала три пісні Ігоря Соневицького на слова Б.-І. Антонича.

Водночас Бібліотека НТШ-А влаштувала виставку творів поета і літературно-критичних праць, присвячених його творчості. Серед експонатів – рідкісний томик Антоничевих „Вибраних поезій“, виданий „Українським видавництвом“ у Кракові в 1940 році.

Круглий стіл – про гетьмана Івана Мазепу

19 вересня у Науковому Товаристві ім. Шевченка на круглому столі, присвяченому 300-літтю від дня смерті Івана Мазепи, виступили відомі українські науковці Америки д-р Лариса Онишкевич та д-р Любомир Гайда.

Постаті гетьмана Івана Мазепи присвячено не лише серйозні наукові історичні розвідки, здійснені завдяки зусиллям українських вчених, але й літературні, музичні та кінематографічні твори. Усі вони викликають широке зацікавлення, а почасті й полеміку.

НТШ-А при співпраці з Інститутом української археографії та джерелознавства ім. Михайла Грушевського, Центральним державним історичним архівом України видало упорядковані Ігорем Бутичем „Універсали Івана Мазепи“ у двох частинах (Ч. 1. Київ, 2002; Ч. 2. Львів, 2006).

Також НТШ-А кілька років тому оголосило конкурс на написання історичної монографії про І. Мазепу. Конкурс успішно завершився виданням праці Сергія Павленка „Іван Мазепа як будівничий української культури“ (Київ, 2005). Крім того, НТШ-А спеціально замовило працю про І. Мазепу „Просвічений володар“, що її написав відомий український письменник Валерій Шевчук. Окремою

книжкою праця була видрукована у 2006 році.

Ось чому тема І. Мазепи для НТШ-А зовсім не випадкова. Цього разу на круглому столі розглядалися літературний та музичний аспекти, пов'язані з висвітленням гетьмана І. Мазепи та його епохи. У виступі д-ра Л. Онишкевич йшлося про те, як історичну постать українського гетьмана представлено у драматичних творах, а також і в творах інших літературних жанрів. Розглядалися тексти, написані та поширювані і до, і після поразки об'єднаного шведсько-українського війська у Полтавській битві 1709 року.

Доповідач зокрема зупинилася на сюжетних та композиційних особливостях творів, авторами яких є класики світової літератури та сучасні письменники. Особливо детально проаналізовано драми „Володимир“ (Феофан Прокопович), „Йосип Патріярх“ (Лаврентій Горка), „Брама смертельної тіні“ (В. Шевчук).

Д-р Л. Гайда, аналізуючи музичні твори європейських композиторів, які зверталися до образу І. Мазепи, зазначив: „Гетьман Іван Мазепа був трагічною постаттю, котра залишила яскравий слід у світовій культурі, та далеко не всі мистецькі твори, присвячені його особі, належно поціновані“. Головну увагу було звернено на опери західноєвропейських композиторів: Фабіо Кампана (1819-1882), Карло Педротті (1817-1893), Леона Дюбуа (1859-1935), Ільдебрандо Піццетті (1880-1968), Емілія Неріні (1882-1967) та ін. Багато доповнень та питань присутніх стосувалися також різних історичних аспектів діяльності гетьмана І. Мазепи.

До 350-річчя Битви під Конотопом

26 вересня в Науковому Товаристві ім. Шевченка відбулася чергова лекція, яку прочитав професор Юрій Гаєцький. Тема лекції „До 350-ліття Битви під Конотопом: про замовчувану перемогу козацького війська гетьмана Івана Виговського над Москвою“ багатьма гранями пов'язана з попереднім круглим столом до 300-річчя смерті гетьмана Івана Мазепи і викликала значне зацікавлення місцевої української громади.

У вступному слові ведучий програми Василь Махно представив доповідача і наголосив на актуальності досліджень, присвячених боротьбі української гетьманської держави за незалежність від Московського царства.

Узявши слово, проф. Ю. Гаєцький відзначив, що протягом століть інформація про Конотопську битву замовчувалася, бо правда про ті події розвінчувала багато великодержавних мітів, особливо про „споконвічне прагнення українців до союзу з Росією“. Ворожа тенденційність і відверті фальсифікації офіційної російської історіографії щодо Конотопської битви закорінені у тривалому колоніальному становищі України. Час віддати належне особі І. Виговського, який по праву посідає почесне місце в пантеоні українських героїв.

Доповідач розповів про маловідомі обставини, пов'язані з укладен-

Д-р Лариса Онишкевич

Проф. Юрій Гаєцький під час лекції в НТШ-А

Фото: Володимир Ткаченко

(Закінчення на стор. 11)

Парафіяни відвідали першу церкву

ПАРМА, Огайо. – 26 вересня духовенство Українського православного собору св. Володимира разом з 70 парафіянами відвідали свою першу церкву у Клівленді. Це відвідання було частиною святкування 85-ліття парафії, заснованої у 1924 році. Зараз цю церкву вживають еспаномовні християни.

Тролейбус для поїздки спонзорували парафіяни Михайло і Таня Доброноси.

У старій церкві духовенство поклало квіти спереду, де був вівтар. Всі разом співали Господню Молитву українською і англійською мовами. Після цього співали „Вічну пам'ять“ для померлих настоятелів і парафіян.

Еміль Павлишин, батько якого був першим головою управи парафії св. Володимира, а він у минулому також був головою парафіяльної управи, розповів про перші

роки парафії, підкреслив любов і відданість перших імігрантів до церкви у період Великої депресії. Багато людей поділилися власними спогадами про колишню церкву.

Дорін Джоган, яка є теперішнім головою парафіяльної управи, подала свої спогади і віддала дар вдячності еспанській церкві.

Представники духовенства попросили згадати той час, коли батьки і прабатьки учасників поїздки були активними у парафії і сиділи на цих лавках. Духovenство

На фотографії 1930-их років – Український православний собор св. Володимира у Клівленді.

Духovenство і парафіяни Українського православного собору св. Володимира у Пармі 26 вересня під час відвідин старої церкви.

вело це зібрання, співаючи колядки і пасхальні пісні, що викликало сльози і приємні згадки про батьків і друзів.

Подорож закінчилася чагуванням у парафіяльній залі, яке приготував старший відділ Української Православної Ліги. При цьому парафіяни пригадували, як 14 сімей жили у цій залі, спали на ковдрах і їли разом, поки не знайшли працю і помешкання, згадували п'єси і концерти, у яких брали участь.

А у 1950-их роках парафія придбала 10 акрів землі у Пармі і побудувала у 1967 році нову церкву, школу і культурний центр.

Мері-Анн Склярник

Got married? Got children? Need life insurance!

New 20-year term policies with low rates

- You can get **\$25,000** coverage

...for under **\$6/month** if you're 25 years old*

...for about **\$7/month** (female) and **\$10/month** (male) if you're 45 years old*

Ask about our other new low rates!

Call **800-253-9862** to speak with a customer service representative, who can provide you with details about all of our products and rates and help you reach a decision suited to your needs.

UNA and the community:
Partners for Life

Ukrainian National Association, Inc.
2200 Route 10
Parsippany, NJ 07054

*Non-tobacco rates

Допомогли сиротам в Бразилії

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Діловий комітет популяризації книжки д-ра Олександра Лужницького „Українці метрополітальної Філядельфії”, членами якого були Віра Андрейчик, Петро Гурський, Ярослав Заліпський, Ігор Кушнір, Ірена Цвікула-Корчинська, Христина Кульчицька (секретар), Роман Левицький, Роксоляна Луців, Уляна Мазуркевич, Борис Павлюк, Уляна Процюк, Микола Рудницький, Ігор Смолій,

Христя Сеник та Ігор Чижович, отримав від продажу цієї книжки 10 тис. дол. і обдарував найбільш потребуючих українських сиріт в Бразилії.

Сиротинці в Резерві-Парана і в Іраті-Парана одержали по 5,000 дол. Їх вручено сестрам Лукії Цалковській та Еліані Мельницькій.

Комітет одержав листи з щирою подякою та світлинами сиріт.

Уляна Процюк

Обдаровані сироти в Іраті-Парана, Бразилія.

Подарунки дістають сироти в Резерві-Парана, Бразилія.

Новини з Наукового...

(Закінчення зі стор. 9)

ням І. Виговським Гадяцького договору з Польщею. Договір було підписано 16 вересня 1658 року – після приборкання гетьманом бунту полтавського полковника Максима Пушкаря й розриву Переяславської угоди з Москвою. За цим договором Україна як „Велике Князівства Руське” мала входити на рівних правах у федерацію з Польщею і Литвою під правлінням спільно обраного короля. Православне віровизнання зрівнювалося в правах із католицьким. Угода, хоча й з певними застереженнями, була схвалена польським сеймом.

Лектор розповів про особисті якості Юрія Немирича, генерального полковника Київського воєводства, призначеного відтак канцлером Великого Князівства Руського: саме цього політика мають за справжнього ініціатора Гадяцького договору. На прикладі історичної постаті Ю. Немирича було розкрито низку причин, що призводили до хронічних невдач української провідної верстви утвердити власну державну суверенність. Серед цих причин називалися недооцінка важливості тісніших зв'язків із Запорізькою Січчю, відірваність вождів від повсякденного життя низових українських станів, і то навіть у таких, здавалося б, мало-значних деталях, як одяг, мова, „латинські” манери. За словами доповідача, не досить бути добрими вояками, треба ще бути добрими політиками.

Проф. Ю. Гаєцький неодноразово побував в Україні на місці Конотопської битви. Укріплення Конотопу в XVII ст. були досить міцними, до того ж тогочасну фортецю з різних сторін оточували болота, що заважало використовувати важку кавалерію та артилерію близько від міста.

Під час лекції демонструвалися цікаві прозирки. Частина з них представляла сучасний вигляд місцевості, інші – ілюстрували історичні джерела, пов'язані з тією історичною епохою. Події навколо Конотопської битви добре відомі завдяки хронікам, залишеним козацькими літописцями: Карпом Мокрієвичем, Петром Забілою, а особливо Романом Ракушкою-Романовським, – відзначив лектор. Страх Москви перед Гадяцьким

договором і загрозою втратити зверхність над Україною і привело до вторгнення військ Григорія Ромодановського та Олексія Трубецького на українські землі.

Далі доповідач говорив про те, що Конотопська битва завершилася однією з найбільших поразок московського війська у XVII ст. З боку переможених загинуло близько 30 тис. вояків, завдяки умілій засідці полком Івана Богуна у прилеглих болотах була потоплена добірна кіннота ворога. Основу кавалерійських відділів склали діти родовитих бояр. Наклали головою такі московські князі, як Бутурлін (горезвісний посланник царя Олексія при укладенні Переяславської угоди 1654 року), Куракін, Пожарський, Скуратов.

Як відзначив проф. Ю. Гаєцький, з мілітарних здобутків, які б значні вони не були, можна скористатися насамперед при умові єдиної політичної волі. Якраз цієї волі українській провідній верстві у вирішальні моменти не вистачало. А надто в умовах, коли під боком, на півночі, утвердився такий запеклий ворог української суверенності, якому у світовій історії не було аналогів. Офіційні, навіть освячені Церквою, договори з московською владою облудно порушувалися, а приязні обіцянки кремлівських зверхників увійшли у приказку: щербатої копійки варті.

Лектор додав, що Москва завжди вмала грати на людських недоліках українських вождів, – у XVII ст. це були і схильність Івана Сірка до нерозважливих військових експедицій, і надмірні особисті амбіції Якимом Сомка, Івана Брюховецького, і зрадливі вчинки Тимоша Цицюри, Василя Золотаренка. Надто багато різних причин склалося на те, що політична спадкоємця Орди – Москва накинута вікове ярмо на багатостраждальну Україну.

Наприкінці було наголошено, що славетна перемога України над Москвою в Конотопській битві показала: московське військо не можна вважати непереможним, а успіх приходить тоді, коли гартується єдність і немає сумнівів у власних силах. Тим-то не Берестечко, не Полтава, а саме Конотоп є символом невмирущої слави українського військового мистецтва, – до такого однозначного висновку підвів аудиторію проф. Ю. Гаєцький.

Пресова група НТШ-А

Дослідження...

(Закінчення зі стор. 5)

щення усіма методами генофонду ще тривало 6 після 1991 року з такими ж середніми темпами, як у попередні 74 роки, то процес ліквідації української нації став би незворотним. Тепер є надія на відновлення українського народу, але за умови цілеспрямованої національної політики щодо соціуму на державному рівні.

Під час Голодомору 1932-1933 років вимирали цілі села, які негайно заселялися неукраїнським населенням. Станом на 28 грудня 1933 року з Росії та Білорусі було послано в Україну 329 залізничних ешелонів із переселенцями. Кожен ешелон – це, в середньому, 60 господарств (350 осіб).

Після Другої світової війни в Україну лише за один рік переїхало 585 тис. військових НКВД, 86 тис. партійних працівників та люмпенізованого населення з Росії для постійного проживання.

Таким чином, протягом 74 років комуно-більшовицького режиму в межах СРСР покоління в Україні зазнавали соціально-політичного впливу, зокрема знищення. Протягом трьох поколінь знищувалася інтелектуальна еліта нації: представники системи освіти, науки, культури, духовенства. Із свідомості українців влада намагалася вилучити навіть засади християнської моралі, поняття честі та порядності, – штучно вносилися зміни у загальну традиційну ментальність українців. Депортуючи і руйнуючи родини українського селянства, яке до того, за царату, своєю працею на землі годувало чи не всю Російську імперію, мало наслідком докорінну зміну якості наступних поколінь, які не досягали рівня своїх предків.

Зруйновані родини були позбавлені можливості створювати славетні роди, бо переривалася тяглість поколінь внаслідок того,

Львівський генетик Зиновія Служинська.

що була порушена рівновага між народжуваністю і смертністю.

Не менш трагічним для нації було і є перманентне штучне насадження у свідомість людей цінностей, не притаманних українцям, – змінилося їхнє ставлення до матеріальних та духовних цінностей, до природи. Саме на оздоровлення нації мусить бути спрямована в Україні уся діяльність влади усіх рівнів. Аналіза же поточного моменту в царині політики, економіки, суспільного життя свідчить про протилежне.

Держава Україна хвора. Тих українців, які можуть і хочуть бути її цілителями, олігархічна влада усіма засобами не допускає до практичного здійснення їхніх позитивних можливостей.

Висліді досліджень викладені у книзі „Від родини до популяції”, яка була видана у Львові 2008 року Науковим Товариством ім. Шевченка накладом 150 примірників. Книгу можна придбати в автора за 20 дол. з пересиланням. Адреса: Зиновія Служинській, Головна пошта, п/с 320, Львів, 79000 Ukraine.

Відзначили 25-річчя дому „Українське село“

ВОРЕН, Мишиген. – Минуло 25 років від заснування дому для старших віком в околиці Дітройту. Ця ідея належала одній з провідниць дітройтського відділу Союзу Українок Америки Анастасії Волкер та декільком іншим членкам. У 1979 році створено комітет української громади під назвою „Українське село“.

Першим президентом була А. Волкер, а Зенон Василькевич – головою дирекції. У 1984 році будова дому на 145 помешкань була закінчена. Пізніше дирекція корпорації „Українське село“ добувала ще три кімнати, в одній з яких поставлено комп'ютери, в другій проводиться терапевтичне лікування для жителів, в третій кімнаті – бесіди про здорове харчування, оздоровлення організ-

му та інші, зустрічі з лікарями. За цей центр відповідає д-р Лері Палмер.

20 вересня відбулося освячення добудови, яке провели о. декан Володимир Петрів, о. ігумен Даниїл Чайковський та оо. Маріо Дацишин та Валерій Кандюк. Опісля президент корпорації д-р Майк Меденс відкрив формальну та розвагову частини. Він попросив до слова посадника міста Ворен Джеймса Фаутса, а також представників від федерального уряду, першого заступника президента корпорації З. Василькевича, д-ра Л. Палмера та ще кількох представників громади. Президент езекутиви д-р Ник Палмер подякував за участь у святі.

Після формальної частини виступили мистецькі групи „Золоті дзвони“ та „Соловейки“ під керівництвом Ольги Соловій. Для присутніх, яких було близько 200 осіб, був великий вибір страв.

Сонячна тепла погода дала можливість гостям і господарям в цей день святкувати не тільки всередині будівлі, а й у дворі „Українського села“, який був дуже гарно прибраний до цієї дати.

Дирекція корпорації має 14 членів, а її езекутивою є президент – д-р Н. Палмер, перший заступник – З. Василькевич, другий заступник – д-р Л. Палмер, секретарка – Ольга Майер і скарбник – Розмарі Даєл. Головним адвокатом корпорації є адвокат Ярослав Карпінський.

Зенон Василькевич

Тут починається „Українське село“.

Мистецька група „Золоті дзвони“. Фото: Марія Рипан

Мальовниче подвір'я „Українського села“.

Український Інститут Америки

запрошує на
ФЕСТИВАЛЬ
присвячений

200-літтю з дня народження Миколи Гоголя
від 5-го до 8-го листопада 2009 р.

У програмі:

Гоголь у мистецтві - 5 листопада

Сергій Якутович – Гоголь народився; Юрій Чари – Гоголь: „Арабески“;

Гоголь у фільмі - „Вечори на хуторі біля Диканьки“ - 5 листопада, 8 веч.

„Щоденник збожеволеного Вія“ - 6 листопада, 7 веч.

Документальний фільм „Загублений рай“ - 7 листопада, 2 по пол.

Гоголь у слові - 7 листопада, 4 по пол.

„Гоголь у сучасному літературному, культурному та політичному контексті“

Круглий стіл з участю Галини Гринь, Володимира Діброви та Александра Мотиля. Ведучий проф. Юрій Грабович.

Твори надхнені Гоголем - 7 листопада, 7 веч.

Архітектура Христини Турчин, виконує Мистецька Група „Яра“.

Гоголіада, Александер Слободяник. „Ідіот“ - Юрій Тарнавський, уривки з мініроману

Гоголь у музиці - Концерт - 8 листопада, 4 веч.

Вибрані арії з опери Лисенка „Тарас Бульба“

Чайковський – „Черевички“; Мусоргський – „Сорочинський Ярмарок“;

Шостакович – „Ніс“, Римський Корсаков – „Травнева Ніч“

Вірко Балеї: „Гоголеві“, слова Т. Шевченка

Alfred Schnittke – „Gogol Suite for Two Pianos“

Леонід Грабовський – симфонія „Вечір на Івана Купала“

Вибрані уривки композитора для двох піано.

Елена Геймур і Оксана Кровицька, сопрано; Eteri Andjaparidz, Сергій Бабаян,

Лярісса Крупа, Isabelle O'Connell і Анна Винницька - піано

Концертна доповідь Якова Губанова - год. 2:30 по пол.

Вступ - 50 дол. на всі події, 20 дол. всі події у суботу, 10 дол. поодинокі події у четвер, п'ятницю і суботу, 25 дол. концерт, 30 дол. концерт з доповіддю.

Ukrainian Institute of America

2 E 79th St (corner of 5th Ave.), New York, N10075

212-288-8660; www.ukrainianinstitute.org

Організації Державницького Фронту міста Нью Йорку
2-гий відділ ООЧСУ – Відділ ОЖ-ОЧСУ ім. Уляни Целевич – Осередок СУМ ім. ген.хор. Тараса Гуприки

запрошують українську громаду на відзначення

100-ліття з дня народження
та 50-ліття вбивства
Провідника ОУН
Степана Бандери

яке відбудеться в суботу, 7-го листопада 2009-го року,
о 3-ій год. пополудні в приміщенні Українського Центру О.Д.Ф.
в залі на другому поверсі
136 Second Avenue, New York

Програма включатиме:

- Святковий Апель молодечих організацій
- Святкову промову, яку виголосить

Віктор Рог

Заступник директора Київського Центру Національного Відродження ім. С. Бандери,

Головний редактор газети „Шлях Перемоги“

Упорядник нової книжки „Антологія Українського Націоналізму“

- Висвітлення Фільму **“Ціна Свободи”**

(фільм про життя, боротьбу, та загибель Степана Бандери, зроблений в Україні та висвітлений на державному телебаченні)

Вступ для дорослих \$10.00; діти до 17 року життя – безплатно.

Квитки можна придбати в бюро газети “Національна Трибуна” (212) 505-0767

Закликаємо всіх до участі у святі для вшанування великого сина України -
СТЕПАНА БАНДЕРИ – провідника національної революції за незалежність України.

Свято Героїв в Українському американському культурному центрі

ВИПАНИ, Нью-Джерсі. – Всегромадський комітет з відзначення Свята Героїв, створений з ініціативи Організації оборони чотирьох свобод України (ООЧСУ), влаштував 11 жовтня урочисту імпрезу в Українському американському культурному центрі Нью-Джерсі, у якій взяли участь ветерани національно-визвольного руху, представники громадських організацій, молодь.

На святково прикрашеній сцені були представлені символи подій, які вшановувалися цього дня, – 80-ліття утворення Організації Українських Націоналістів і 100-ліття від дня народження та 50-ліття трагічної загибелі провідника ОУН Степана Бандери, а також портрети Євгена Коновальця, С. Бандери, Романа Шухевича.

Ветеран Другої Української дивізії Української Національної Армії Володимир Васків провів апель, на якому були представлені з прапорами Українська Повстанська Армія, Перша і Друга дивізії УНА, Українсько-американські ветерани, Українська скавська організація Пласт і пластовий курінь загону „Червона калина“, до якого належав С. Бандера, Спілка Української Молоді Америки, школи українознавства.

Голова стейтсової ради Українського Конгресового Комітету Америки і Ради оборони і допомоги Україні Іван Буртик

представив почесних гостей – голову Світового братства колишніх вояків УПА і американського об'єднання цього Братства Михайла Ковальчина, виконуючого обов'язки Представника України в ООН радника Євгена Цимбалюка, консула України в Нью-Йорку Богдана Мовчана.

Ведучим програми був редактор Ігор Дябога, який запросив до доповіді професора-емерита Ратгерського університету Тараса Гунчака. Доповідь була присвячена історії ОУН та життю і діяльності С. Бандери.

Після доповіді почалася мистецька частина, у якій співали Марічка і Софія Мигалки з Школи українознавства в Пасейку, Нью-Джерсі (пісня Ростислава Галана „Хай радіють усі“), Богдан Табака („У мене ти єдина“ і „Одна калина“).

Зачарувала співом Ірина Белець з Української євангельської церкви в Юніоні, Нью-Джерсі, яка виконала „Молитву за Україну“. Учителя Оля Марин прочитала поему Петра Савчука „Пам'яті Степана Бандери“.

Юнацький грток Осередку СУМ з Джерсі-Ситі, Нью-Джерсі, під керівництвом Орісі Сороки і з музичним супроводом Модесті Макар виступив з композицією пісень та поезій.

Окремою частиною програми став мініконцерт Алли Куцевич (бандура) та Андрія Турчина (гіта-

Учасники свята (зліва): учителька Оксана Телепко, голова об'єднання жінок ООЧСУ в Пасейку, Нью-Джерсі, Валентина Дарахівська, ведучий Ігор Дябога, Оля Марин, радник Євген Цимбалюк, Роксоляна Леишук, консул Богдан Мовчан, д-р Тарас Гунчак.

ра), які виконали низку повстанських і народних пісень.

Гість з України, пастор євангельської церкви Сергій Остапчук виступив з патріотичною рецитацією „Вмерти для того, щоб жити“, у якій закликав присвятити свої життя служінню Україні.

І. Дябога прочитав вітання учасникам свята від Постійного представника України в ООН, Посла Юрія Сергеева.

На закінчення настоятель Української католицької церкви св. Івана Хрестителя о. протопресвітер Роман Мірчук виголосив молитву.

Голова громадського комітету, голова ООЧСУ Михайло Козюпа подякував усім учасникам дійства, його організаторам і гостям.

Усі заспівали гімн „Ще не вмерла України“.

Левко Хмельковський

На сцені Алла Куцевич і Андрій Турчин.

Співають Ірина Белець і Богдан Табака.

Ветерани, почесні гості і учасники святкової програми – на сцені Українського американського культурного центру Нью-Джерсі.

Фото: Левко Хмельковський

УКРАЇНА І СВІТ

Контр-адмірал д-р Борис Люшняк брав участь у конференції в Києві

КИЇВ. – Заступник Головного лікаря США контр-адмірал д-р Борис Люшняк, один з провідних спеціалістів з вірусу H1N1, під час міжнародної конференції, яка відбулася 16 вересня, представив найсучасніші дані американського уряду про цю пандемію.

Співорганізаторами конференції були д-р Данило Григорчук – професор охорони громадського здоров'я при Ілінойському університеті в Чикаго, та Уляна Мазуркевич – президент Українського комітету прав людини.

Це була перша візита д-ра Б. Люшняка до України на офіційній посаді заступника головного лікаря США і відколи він отримав рангу контр-адмірала 31 серпня 2006 року. Д-р Б. Люшняк має найвищу рангу дійсної служби серед американських старшин українського походження.

На конференцію, під час якої було обговорено міжнародний досвід щодо подолання пандемії H1N1, прибуло близько 100 учасників з Грузії, Білорусі та Російської Федерації.

У. Мазуркевич наголосила на тому, що кожна людина має право на здорове життя: „Якщо вірус почне своє просування Європою, Україна має бути готовою. Ми, американці українського походження, наполягали на тому, щоб цей захід, масштаби якого є дуже показовими, пройшов саме в Україні”.

На конференції у Києві (зліва): контр-адмірал д-р Борис Люшняк, Уляна Мазуркевич і д-р Данило Григорчук. Фото: Ілля Лабунька

Згідно із заявою першого заступника міністра охорони здоров'я д-ра Олександра Біловола, більшість пострадянських країн поки що уникнула вірусу H1N1. До часу конференції в Україні зареєстровано тільки один випадок захворювання – український робітник заразився в Дітроїті. Повернувшись на батьківщину, він опинився в київському шпиталі. За 30 хвилин було зформовано робочу групу епідеміологів, яка, користуючись російським та американським діагнос-

тичним обладнанням та за допомогою відповідної діагностики, проведеної при Інституті епідеміології та інфекційних хвороб ім. Громошевського у Києві під керівництвом д-ра Віктора Марієвського, протягом 11 годин зуміла підтвердити наявність вірусу H1N1. Було проведено відповідне лікування, і сьогодні цей чоловік почуває себе добре.

„Натомість американські епідеміологи намагаються впоратися із пандемією, яка спалахнула від одні-

єї інфікованої особи у квітні цього року до понад 1 млн. випадків у серпні“, – зазначив д-р Б. Люшняк. На його думку, вирішальну роль у подоланні пандемії H1N1 відіграють як вакцини та антивірусні ліки, так і зусилля громадськості.

Д-р О. Біловол заявив, що Україна вже приготувала 275 шпитальних місць і виділила 30 тис. ліжок для обстеження у відділеннях інфекційних хвороб при державних лікарнях.

Коли з'явився перший випадок вірусу в Україні, було створено оперативний штаб при Міністерстві охорони здоров'я. Уряд виділив фонди на запобіжні і антиінфекційні заходи, а спеціальна урядова комісія – на вдосконалення діагностичної системи в лабораторіях і підвищення національного рівня її критеріїв, а також створення центру досліджень грипи.

До створення такого центру відповідальність за обстеження та діагностику беруть на себе Київська санітарно-епідеміологічна станція та Інститут ім. Громошевського.

Проте віце-президент Української академії медичних наук д-р Юрій Кундієв застеріг, що тільки два інститути при Академії медичних наук та академія при Міністерстві охорони здоров'я відповідно обладнані для боротьби з потенційною пандемією, оскільки лікарні по усій Україні закриваються через брак фінансування.

Відбувся щорічний семінар для учнів з України

Наприкінці липня цього року програма „USA/USA“ провела свій щорічний семінар для 10 учнів-фіналістів програми. Цей семінар допомагає випускникам та учням старших класів українських шкіл вступати до престижних американських та інших приватних шкіл, коледжів та університетів.

Учасники семінару були обрані з-поміж 110 учнів, що брали участь у конкурсі. Вони представляли 21 область України, Київ та Севастополь.

Серед обранців було вісім дівчат та два хлопці. Ірина Шахмантсір з Рівного вела семінар. Її асистентом була Наталія Овчар з Запоріжжя,

котра цієї осені почне навчання в університеті Якобса у Німеччині. Катя Переманова з Севастополя і Олег Козаченко з Керчі допомагали при потребі. Наймолодшими добровольцями були брати Антон та Денис Бастови з Чернігова та Роман Євстигнєєв з Полтави.

Близько 10 учнів програми зараз складають іспит ЗНО (зовнішнє незалежне оцінювання), що є обов'язковим для вступу до університетів України. Програма приваблює відчутну частину з найталановитіших школярів України. Вісім з 63 медалістів олімпіад національного рівня з англійської мови і один з 88 медалістів олімпі-

яд національного рівня з математики стали учасниками програми.

Організатори програми також шукають студентів з віддалених куточків України, які демонструють визначні письмові та аналітичні навички – у додаток до цілеспрямованості, амбіційності та інших рис характеру, що пророкують успіх. У цілому, середній бал студентів на ЗНО безсумнівно є високим, якщо взагалі не перевищує середній бал у найкращих університетах України.

Висновки з тестування ЗНО 2009 року засвідчують, що можливості програми „USA/USA“ серйозно обмежені через неналежний рівень володіння учнями англійською мовою. Цього року ЗНО з англійської мови склали 56,638 випускників. Хоча завдання іспиту були відносно легкими, лише 4,304 учні показали високі результати, отримавши більше 180.5 бала. Тільки з такими показниками випускники могли б розраховувати на отримання стипендії підготовчої школи, не говорячи вже про стипендію коледжу.

У цьому році 433,284 школярів брали участь у ЗНО (з огляду на кількість учнів, які склали обов'язковий іспит з української мови). Таким чином, частка випускників, що брали іспит з англійської мови, є незначною на загальному тлі.

З 65 учнів, які показали найкращі результати на двох іспитах ЗНО, лише чотири отримали максимальну кількість (200) балів з англійської мови.

Учасники нашого семінару –

здебільшого ті, хто буде складати іспит ЗНО з англійської мови, або ті, чий рівень володіння мовою вищий за середній. Обрані нами студенти репрезентують дуже невелику групу, що потенційно може показати відмінні результати на екзамені ЗНО з англійської мови. У майбутньому наші шанси на отримання більшої кількості міжнародних стипендій будуть залежати від збільшення кількості тих, що вивчають англійську мову.

Лише незначна частка українських школярів, що виявляють хист до природничих наук, мають належне для участі у нашій програмі підготування з англійської мови. 14 студентів, які показали найкращі результати на тесті з математики, на тесті з англійської мови продемонстрували рівень, не вищий від решти учасників тестування.

Хоча англійська мова набула поширення в переважній більшості середніх шкіл України, її статус у провідних школах природознавчого профілю необхідний підвищувати. Переважну кількість учнів таких шкіл складають хлопці. Саме цим пояснюється невелика кількість хлопців-аплікантів, які мають вишкіл, належний для нашої програми.

Якщо ви бажаєте дізнатися більше про програму USA/USA та її учасників чи фінансово допомогти, телефонуйте або пишіть до наших офісів у Нью-Йорку. Ви також можете відвідати наш сайт: www.ukrainianscholarships.org/. Ми організація типу 501(c)3. Усі внески не оподатковуються.

Богдан Оришкевич

Учасники програми USA/USA в Севастополі.

Відбувся перший пам'яткоохоронний табір „Вирій“

ЖУКІВ, Польща. – Від 8 до 19 серпня 2009 року на теренах південно-східної Польщі вперше відбувався пластовий Міжкрайовий пам'яткоохоронний історично-краєзнавчий табір „Вирій“. Ідея табору полягає у згуртуванні української молоді з України та Польщі навколо спільного обов'язку оберігати національні пам'ятки та історичні місця на етнічних землях українців, що нині перебувають на території Польщі. Це так зване Закерзоння. Про трагічну історію українських земель на захід від річок Сян та Західний Буг навіть сучасна львівська молодь знає дуже мало, хоч у багатьох, зокрема й пластунах, бабуся чи дідко походять саме з цих теренів. Відходять останні очевидці Акції „Вісла“, а культурна спадщина українців заростає лісами. Ці пам'ятки перебувають практично без жодної опіки з боку Української держави.

Табір „Вирій“ організувала група старших пластунах зі Львова, за сприяння пластунах Польщі, Об'єднання українців в Польщі та Національного університету „Львівська Політехніка“. Учасниками табору були старші пластуни з України (Львів, Самбір, Чернівці, Кіровоград, Вишгород) та Польщі (Перемишль, Гданськ, Члухів, Білостік, Гурово Ілавецьке).

За назву табору невідповідно обрали слово „вирій“, бо саме так в народі називали рай, де знаходяться душі предків. Віддавна наші люди знали, що лише зберігаючи пам'ять про предків, вони можуть сподіватися на майбутнє.

Стаціонарна частина табору проходила в селі Жуків, що на Любачівщині (нині гміна Чесан, Підкарпатського воєводства). В середині ХХ ст. село було українським, в 1946 році мешканців було повністю депортовано, переважно на територію тодішньої Радянської України, а решту під час Акції „Вісла“ насильно вивезли на західні та північні терени Польщі (декотрі з їхніх нащадків брали участь в таборі).

Сьогодні велика частина села спустошена, решта забудована новими хатами, де мешкають поляки. Залишилась дерев'яна церква ХVIII ст., але тепер вона – римокатолицький костел. Сільський цвинтар, окрім свого історичного

Учасники Міжкрайового пам'яткоохоронного історично-краєзнавчого табору „Вирій“.

Фото: Андрій Котлярчук

значення, має неабияку мистецьку цінність. Кам'яні надгробки виготовлені руками майстрів бруснівської школи каменярства (українського села Старе Брусно, де діяла школа, вже нема). Українці, що народилися і були хрещені в Жуківській церкві, з'їжджаються сюди з різних куточків світу раз на рік, в кінці серпня. Усім їм уже поза 70.

Віднови на жуківському цвинтарі були ініційовані декількома нащадками мешканців села та активно підтримані перемиським відділом Об'єднання українців в Польщі. Пластуни спільно зі студентами-архітекторами Національного університету „Львівська Політехніка“ здійснили інвентаризацію жуківського цвинтаря, розчистили його від зарослів, віднайшли в землі та підняли хрести, найстарші з яких датуються першими роками ХІХ ст., провели обміри напівзруйнованої цвинтарної каплиці, встановили повалений хрест на символічному пагорбі „Борцям за волю України“ в Жуківі та сусідньому селі Гораєць. Цвинтар в Жуківі став помітним з рухливої автомобільної траси, що проходить через село, білі хрести знову відкрили свої силуети, розповідаючи людям про тих, хто колись тут господарював.

На таборових ватрах проводили гутірки на тему історії та географії Закерзоння, переглядали історичний фільм, співали відомі та вивчали нові народні пісні з Лемківщини та Підляшшя. Завдяки приємному

товариству та сприятливій погоді на таборі панувала атмосфера радості від потрібної та цікавої справи. Незважаючи на специфіку табору, він зберіг свій традиційний пластовий чар.

В часі табору учасники здійснили ряд мандрівок містами та селами Любачівщини, Надсяння, Східної Лемківщини, гірськими полонинами Західної Бойківщини, відвідали багато давніх дерев'яних та мурових українських церков, цвин-

тарів, музеїв, меморіалів та інших місць, пов'язаних зі споконвічним перебуванням наших предків на цих землях та боротьбою їх за волю України. Протягом табору пластуни взяли участь у кількох Службах Божих у церквах, де ще діють парафії греко-католиків. Останній вечір та ніч табору пластуни гостювали у колишнього вояка повстанської сотні „Хрона“ на Закерзонні Івана Годованця, який повернувся і мешкає в рідному колись бойківському селі Ветлина. Сьогодні він тут єдиний українець. Протягом своїх мандрів пластуни мали змогу замислитись над ставленням Польської держави до історичних місць українців на своїй території.

Окрім внеску у збереження української культурної спадщини, табір „Вирій“ допоміг молодим пластунам пробудити в собі почуття обов'язку перед рідними історичними пам'ятками на теренах інших держав, надав можливість оцінити тогочасні події і прослідкувати їх зв'язок з сьогоденням. Долучаючись до відновлення цвинтарів в колишніх українських селах, свідомо молодь відчуває, що може бути корисною своєму народові. Найкращий спосіб відчувати красу Закерзоння та потребу нашої уваги до нього – це відвідати цей край і побачити все на власні очі.

Андрій Котлярчук
комендант табору

Створено міжнародний фонд „Спадщина і майбутнє“

МИХАЛЬЧЕ, Івано-Франківська область. – 26-27 вересня у дитячому оздоровчальному комплексі „Перлина Придністров'я“ відбувся Всеукраїнський туристичний форум „Пізнаємо Україну“. Організували його Українське географічне товариство, Всеукраїнська спілка краєзнавців, географічний факультет Київського національного університету ім. Тараса Шевченка та місцева влада, за підтримки Всеукраїнського благодійного фонду „Україна – свята родина“, який очолює уродженець Тернопільщини Іван Матієшин.

На форумі обговорено концепцію Державної цільової програми розвитку туризму і курортів на 2011-2015 роки. Задля цього організатори запросили керівників туристських агенцій, освітян і керманців туристської галузі країни. Останні цей захід проігнорували. Проте дивного в цьому нічого немає: чиновники до таких подій і до збереження культурної спадщини ставляться, м'яко кажучи, зневажливо.

Повертаючись до Києва, я та засновник Міжнародного благодійного фонду „Спадщина і майбутнє“ Юрій Юрченко відвідали в селі Самчики біля Старокостянтинової історико-культурний заповідник, де старший науковий співробітник Олександр Пажимський показав встановлений ним власноруч й власним коштом пам'ятний знак творцеві тамтешнього диво-парку ірландцеві Діонісієві МакКлерові, майже згнилий паркет в палаці, рояль, подарований київським філантропом.

На запитання, скільки ж Міністерство культури і туризму цього року виділило коштів на

утримання заповідника, ми почули відповідь: „Жодної копійки“. А ремонт кабінету міністерського керівника обійшовся у 2 млн. грн.

Україна святкує поразки, ставить пам'ятники поневолювачам і зберігає монументи диктаторам, на могилах зводить танцювальні майданчики, не поступається іншим у споживанні тютюну та алкоголю, але не переймається занепадом заповідників.

Охоронні ж дошки на пам'ятках архітектури, культури та історії викликають запитання стосовно країни, в якій вони встановлені. А зовнішній вигляд некрополів (включно з Байковим кладовищем), на яких упокоїлись і відомі, і пересічні особистості?

У назвах вулиць та площ українських міст та містечок годі шукати (за мізерним винятком) імена тих, кому ці населені пункти завдячують архітектурною вишуканістю, хто сприяв розвоєві в них культури, мистецтва, освіти, науки, підприємництва.

Саме для того, аби уберегти пам'ять від мулу бездуховності та байдужості, дати молоді надію на гідну її професійну та особистісну перспективу, а старшому поколінню – на заможніше прийдешнє, допомогти державі увійти до числа шанованого світовим співтовариством кола, створюється міжнародний благодійний фонд „Спадщина і майбутнє“. До складу його правління і наглядової ради запрошені відомі науковці й громадські діячі з України та з-за кордону. Вже сьогодні фонд має 120 проєктів.

Про здійснення проєктів можна дізнатися електронною поштою: Ingvar80@ukr.net або idd@users.ukrsat.com.

Ігор Винниченко

Встановлення розчищеного хреста в селі Жуків.

Вістки з Острозької академії

Острозьку академію від- відав Посол Канади

ОСТРОГ, Рівненська область. – Посол Канади в Україні Даніель Карон 6 жовтня відвідав Національний університет „Острозька академія“, спілкувався зі студентами й викладачами, розповідав про перспективи співпраці Канади з Україною та посадив липу у студентському парку на згадку про свою візиту.

Університет тісно співпрацює з Канадою. Про це свідчать участь студентів у канадсько-українських обмінних програмах, численні

візити закордонних гостей.

Завдяки праці відділу міжнародного співробітництва, який функціонує під керівництвом Едуарда Балашова, стали традицією лекції закордонних професорів, спілкування з громадсько-політичними та культурними діячами, стажування за кордоном.

Ректор університету Ігор Пасічник подарував Д. Каронові „Острозьку Біблію“, перекладену українською мовою о. Рафаїлом Турконяком.

Створено осередок Пласту

Хоча Острог – невелике містечко, у якому молодь представлена переважно студентами Острозької академії, усе ж вдалося організувати осередок Національної скавської організації „Пласт“. Пластуни проводять зустрічі-презентації свого осередку. У вересні діяла виставка, присвячена історії Пласту, передана Крайовою Пластовою Старшиною.

Основне досягнення Острозького осередку – Всеукраїнські змагання „Орликіяда“, які відбудуться в кінці листопада з участю понад 200 пластунів з України, Канади, США і Німеччини.

Ліна Тимошук,
Олексій Костюченко

Посол Канади в Україні Даніель Карон під час зустрічі зі студентами та викладачами Острозької академії. Фото: Ярослав Мізерний

Пластуни Острозької академії.

Літературне свято у Дермані

ДЕРМАНЬ, Рівненська область. – У древньому місті, до якого родовідно й творчо причетні першодрукар Іван Федоров, письменники Мелетій Смотрицький, Улас Самчук, Борис Тен, відбулося традиційне літературно-мистецьке свято „Дерманський світильник“, на якому країни та їхні гості традиційно пошановували цих видатних письменників.

На свято приїхало чимало письменників з інших областей України. Вони поклали квіти до пам'ятної дошки У. Самчукові, а тоді представили свої книги. Відвідали літературне свято і представники українських видавництв.

На святі було вручено обласну літературну премію ім. Світочів. Нинішнього року цієї нагороди удостоєна рівнянка Лідія Рибенко за роман „Суднотроща“.

Євген Цимбалюк

Лідія Рибенко

Нагорода за найкращий твір

БЕРЕЖАНИ, Тернопільська область. – У Всеукраїнському конкурсі учнів шкіл на найкращі малюнок і твір з теми „Людина та ліс“ перемогла школярка з села Лапшина Оксана Івахів.

Її поздоровила і вручила нагороду та подарунок Прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко під час Всеукраїнської наради працівників лісового господарства на Житомирщині. Дівчинка навчається у восьмій класі.

„Шанувати ліси мене навчила моя бабуся Марія, котра проживає на Львівщині, в Угневі Сокальського району, – розповіла дівчинка. – Ми ходили до лісу, милувалися його чарівною зеленню, збирали гриби чи ягоди“.

Дівчинка навчається у хорошому відділі школи мистецтв, бере участь у зразковому дитячому хорі „Сонечко“, церковному хорі, ансамблі „Галичанка“ при сільському народному домі. Вона співає й дуєт з сестричкою Тетяною.

Тетяна Будар

Оксана Івахів

НАУКОВЕ ТОВАРИСТВО ім. ШЕВЧЕНКА в АМЕРИЦІ

запрошує на доповідь

Геннадія Друженка

Фулбрайтівського стипендія 2009/2010 рр.
колишнього помічника

Патріярха Київського та України-Руси Володимира (Романюка)
(1993-1995),

директора Європейського та Сучасного Правничого Центру
при Міністерстві юстиції України (2001-2004)

„Релігійна свобода та проблема розколоту
Українського Православ'я“.

В суботу, 31 жовтня 2009 р.

о 5-й год. по пол.

в будинку НТШ

63 Fourth Ave. (між 9-ою і 10-ою вулицями)

New York, NY 10003

СОЮЗ УКРАЇНОК АМЕРИКИ 113 ВІДДІЛ НЬЮ-ЙОРК
МАЄ ШАНУ ЗАПРОСИТИ ВАС НА

УРОЧИСТЕ СВЯТКУВАННЯ
ДВАДЦЯТЬ-П'ЯТЬ ЛІПТЯ
ЗАСНУВАННЯ

СУБОТА 21. ЛИСТОПАДА 2009.
7-МА ГОДИНА ВЕЧОРОМ

УКРАЇНСЬКИЙ ІНСТИТУТ АМЕРИКИ
2 СХІД 79-ТА ВУЛИЦЯ НЬЮ-ЙОРК

АРАНЖЕР

ІГОР ЧУМА

СМАЧНИЙ БУФЕТ МУЗИКА ДО ТАНЦЮ
ПРОГРАМА НЕСПОДІВАНКИ

ДАТОК \$75.00 ВІД ОСОБИ ВЕЧІРНИЙ ОДЯГ

RSVP ДО 7-ГО ЛИСТОПАДА 2009.

ЧЕКИ ПРОСИМО ВИПИСУВАТИ НА UNWLA І ВІСЛАТИ НА
LUBA FIRCHUK 30-12 44-TH STREET APT. 3C ASTORIA NY 11103

ТЕЛ 212 460-8615 АБО 718 721-5675

ПРИХІД НА КОРИСТЬ УКРАЇНСЬКОГО МУЗЕЮ В НЬЮ-ЙОРКУ

ЗУАДК організував літні табори в Україні

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ. – Завдяки щедрій українській громаді в США, кожного року екзекутива Злученого Українського Американського Допомогового Комітету (ЗУАДК) надає 14 тис. дол. на проведення дитячих таборів в Україні.

Минулого літа 60 сиріт і дітей з багатодітних та малозабезпечених сімей відпочивали у таборі „Сонячний“ у Скадовську, над Чорним морем. Табір тривав 12 днів. Під час відпочинку на морі діти з слабким здоров'ям не тільки оздоровилися, але й ознайомилися з історичними та культурними цінностями Таврійського краю.

Канцелярія ЗУАДК у Львові передала гроші на табори Благодійному фондові „Карітас“ Самбірсько-Дрогобицької єпархії, Сколівському і Турківському відділам народної освіти, Львівської області.

Діти перебували в оздоровчих таборах

„Казка“ в селі Коростів і „Джерело Карпат“ в селі Розлучі.

Благодійний фонд „Карітас“ організував три літні відпочинкові табори. Перший був для 54 дітей у селі Дерезичі, Львівської області. Діти відвідали музей Івана Франка. Для них проводилися національно-патріотичні змагання, а також класи англійської мови.

Другий і третій табори для 20 дітей з дитячого будинку „Оранта“, що у Дрогобичі, були проведені в селі Довге Гірське, Львівської області. Це село славиться своїми мальовничими краєвидами і двома старовинними церквами, іконостази яких розписував Корнило Устиянович.

о. Ігор Козанкевич
Віра Принько
Лариса Кий

Діти біля карпатського водоспаду.

Проведено конкурс творчої молоді

ДНІПРОПЕТРОВСЬК. – Головними критеріями конкурсу творчої молоді віком до 25 років, який провели подружжя з США Іван та Маруся Гнипи та редакція журналу „Бористен“, були не лише високий професійний та художній рівень мистецьких робіт, а також їх наповненість національно-патріотичним змістом.

На відкритому майданчику ресторану „Тисяча та одна ніч“ відбулася вітання лавреатів та дипломантів творчого змагання. Заслужена артистка України Тетяна Бабиш оголосила переможців конкурсу в номінації „Музика“. Дипломантом став 13-річний Ілля Босенко, а лавреатом – Ростислав Бабиш.

Голова секції „Література“ письменник Віктор Савченко запросив на сцену переможців цієї номінації Марію Дружко, яка стала лавреатом за поетичний цикл „Маскарад“, та Юлію Купіч, яка здобула відзнаку дипломанта за патріотичне начало у її поезіях.

В номінації „Образотворче мистецтво“ лавреатом конкурсу стала Надія Криворотова за твір „Весна 1933-го року“, присвячений Голодоморові в Україні. А Михайло Яровенко за твір з козацької тематики отримав відзнаку дипломанта.

В номінації „Театр“ лавреатом визнано Катерину Мавріну за майстерне виконання творів Тараса Шевченка і Лесі Українки, а дипломантом – Мар'яну Тимошук, за талановите втілення сучасної української поезії на театральній сцені.

Основний фінансовий тягар організації творчого змагання взяли на себе І. та М. Гнипи. Редакція журналу „Бористен“ не мала підтримки з боку держави. А така праця свідчить про те, що паростки громадянського суспільства в Україні вже дають перші сходи.

Фідель Сухоніс,
редактор журналу „Бористен“

Українська Національна Федеральна Кредитова Кооператива

Main Office
215 Second Ave
New York, NY
(212) 533-2980

Branches
1678 E 17 Street
Brooklyn, NY
(718) 376-5057
1-866-857-2464

35 Main Street
So. Bound Brook, NJ
(732) 469-9085

691 Roosevelt Ave
Carteret NJ
(732) 802-0480

WWW.UOFCU.ORG

**Звертайтеся до нас з своїми
фінансовими потребами.**

- Money Market рахунки
- Високі відсотки на сертифікати
- Чекові рахунки
- Пенсійні рахунки (IRA)
- Позички на приватні та комерційні будинки
- Персональні позички
- Позички на нові та вживані авто
- Грошові перекази (Western Union, Meest)
- Індивідуальні скриньки

**Телефонуйте
безкоштовно
1-866-859-5848**

**Цілодобовий
доступ до рахунку
через інтернет.**

**Обслуговування української громади
понад 40 років.**

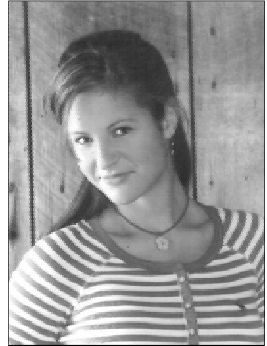
Українка поміж найздібнішими в Elon University

Келси М. Лапенас, донька Дона і Лідії Мицак Лапенас із Southwick, MA, була вибрана на President's List на Elon University на весні 2009 року. Келсі є внучкою Марії та Василя Мицаків із Whitehall, NY.

President's List включає студентів які беруть не менше 12 кредитів, а оцінки не падають нижче A. Elon University знаходиться в North Carolina. U.S. News & World Report назвав цей університет одним з 10-ти найкращих обласних університетів у південних штатах США, а National Survey of Student Engagement назвав його одним з найкращих університетів у США. До вибору студентів, університет пропонує вищу освіту в ділянці бізнесу, початкової освіти, фіз-терапії, та права.

Бажаємо нашій внучці багато успіхів у її професійному житті.

Марія і Василь Мицаки

Союзівка календар подій 2009 рік

23 - 25 жовтня

Наради Головної Управи
СУА.

30 жовтня - 1 листопада

Haloween weekend.

6 - 8 листопада

Наради Головного Уряду
УНС.

13 - 15 листопада

Пластова Орликіяда.

21 - 22 листопада

Приватна імпреза.

26 листопада

Святкування Дня Подяки.

31 грудня

Святкування Нового Року.

День народження книгарні „Смолоскипа“

На Дні книгарні „Смолоскипа“. У першому ряду зліва: Осип Зінкевич і Ярослав Скрипник.

КИЇВ. – 2 вересня українська книгарня „Смолоскипа“, відкрита наприкінці серпня 2007 року, відзначила другу річницю своєї діяльнос-

ти. Книгарня уже стала улюбленим місцем для багатьох киян і гостей столиці, справжнім центром української книжки. Якщо за перший рік праці книгарня продала близько 10 тис. українських видань, то вже в цьому році – понад 15 тис. різних книжок.

Нині 135 видавництв з різних регіонів України співпрацюють з книгарнею. Понад 30 з них долучилися нещодавно.

Впродовж першого року в книгарні відбулася серія літературних читань та презентацій, зокрема дитячий вечір до дня св. Миколая та майстер-класа із писанкарства напередодні Великодня, завершення всеукраїнського конкурсу читаної поезії „Молоде вино“.

Під час святкування Дня народження книгарні виступили засновник та голова видавництва „Смолоскипа“ Осип Зінкевич, директор видавництва Ростислав Семків та директорка книгарні Ольга Погинайко. Особливим гостем, котрий приїхав спеціально з візитою до „Смолоскипа“ з Канади став син Патріярха Мстислава (Скрипника) – Ярослав Скрипник. У своєму виступі він наголосив на важливості роботи „Смолоскипа“ в Україні.

Вперше в Україні відбувся поетичний слем-турнір, у котрому поети змагалися, читаю-

чи не власні вірші, а поезію класиків. На турнірі „зійшлися“ Євген Плужник, Михайль Семенко, Євген Маланюк, Володимир Сосюра, Ігор Римарук, Павло Тичина, Гійом Аполінер та навіть давньоруський поет Боян. Представляли класиків молоді поети-слемери Павло Коробчук, Олег Коцарев, Вано Крюгер, Дмитро Лазуткін, Ярослав Гадзінський, Любов Якимчук, Микола Леоніди, а в ролі Еліота дуже правдиво вжився Анатолій Дністровий. В журі були проф. Сергій Іванюк, Р. Семків, Віра Балдинюк, О. Погинайко.

Після майже годинної боротьби переможцями вийшли Є. Плужник, В. Сосюра та Боян. В. Сосюра переміг і отримав від книгарні цінну нагороду – портативний комп'ютер.

Після слем-турніру відбулася традиційна лотерія, під час котрої розіграно книги різних видавництв, аудіокниги, фірмові торбинки книгарні. Суперпризи лотерії – три вечори з поетом чи поеткою стали другою родзинкою вечора. Кожному з переможців лотерії запропонували вибрати когось із пари поетів та поспілкуватися про поезію, літературу і книжки в одній з київських кав'ярень. Оскільки переможцями лотерії виявилися дівчата, то вони вибрали хлопців – Д. Лазуткіна, Б. Горобчука і В. Крюгера.

Адреса книгарні: вул. Межигірська, 21, Київ, 04071 Ukraine. Тел. і факс: (380-44) 425-2393.

Ольга Погинайко

Відзначено 50-ліття Екзархії УГКЦ в Німеччині і Скандинавії

МЮНХЕН. – Апостольська Екзархія для українців-католиків візантійського обряду в Німеччині й Скандинавії з осідком в Мюнхені відсвяткувала в днях 18-20 вересня своє 50-річчя.

17 квітня 1959 року Папа Іван XXIII спеціальною буллою повідомив Екзарху Платонові Корнилякові про затвердження такої церковної юридичної структури, завдяки котрій українці-католики матимуть „свого“ єпископа і зможуть „по-своєму“ молитися Богові у „своїх“ же храмах. Осідком Екзархату призначено столицю Баварії – Мюнхен, де згодом була побудована Катедральна Церква Пресвятої Богородиці й Апостола Андрія Первозваного.

Майже 60 осіб зібралося 18 вересня у цьому Катедральному соборі, щоб відзначити 50-ліття Апостольського Екзархату в Німеччині й Скандинавії.

Богдан Підлисецький, один з двох отців-помічників парохів о. Володимира Війтовича, відслужив Акафіст до священномученика Петра Вергуна, Апостольського візитатора для українців-католиків у Німеччині з осідком в Берліні, який був арештований комуністами у 1945 році й вивезений в Сибір, де й помер 1957 року.

Папа Іван Павло II у Львові 2001 року проголосив П. Вергуна мучеником. Його мощі були перевезені до Німеччини у 2006 році, частина їх спочиває у Катедральному соборі в Мюнхені.

Після Акафісту духовне слово до вірних промовив Стрийський Владика Тарас Сеньків. Відтак катедральний хор під диригентурою Станіслава Чуєнка молитовно відспівав „Блажен муж“.

Другий помічник парохів о. Андрій Дмитрик провів коротке розважання, яке завершилось молитвою з Вечірні.

А наступного дня у церкві Всіх Святих відбулася ювілейна академія. Після гімну „Боже Великий“ у виконанні Катедрального хору були зачитані привіти від єрархів різних Церков, в тому числі – від Патріярха Любомира Гузара.

Святочну доповідь – „Східня й Західня Європа в царині політики й католицизму“ виголосив Архиепископ Жан-Клод Періссє, Апостольський нунцій в Німеччині.

А в неділю, 20 вересня, майже 400 богомольців з усіх закутків Екзархату зібрались біля Катедрального собору на Архидієцтво Службу Божу з участю єпископів Т. Сенькова, Юрія Джуджаря (Сербія); Гліба Лончини (Великобританія), Ярослава Приріза і Василя Івасюка (Україна), Петра Крика (Екзарха) та 20 священників Екзархії. Були й достойники з Римо-Католицької Церкви.

Ювілейну проповідь виголосив Я. Приріз, Самбірсько-Дрогобицький Єпископ.

Після Служби Божої, з нагоди 50-ліття Екзархату, Владика Петро винагородив золотими хрестами оо. Івана Мачужака, Володимира Війтовича, Ігоря Мизя (Мюнхен), Андрія Пізя, Ігоря Сапуна (Гейдельберг), о. Любомира Федорака (Ізен/Розенгайм), Романа Максимцева (Ганновер).

Опісля відбувся святковий концерт з участю Народного артиста України Тараса Петриненка й Заслуженої артистки України Тетяни Горобець.

о. Євген Небесняк

Давній костюл віддано УГКЦ

ОСТРІВЕЦЬ, Тернопільська область. – У червні, під час проведення „Дня Патріярха“ на Тернопільщині, було передано Українській Греко-Католицькій Церкві напівзруйнований костюл з XIX ст.

Село Острівець Тербовлянського району належить до тих українських сіл, які виховували свідомих українців. Ізидор Борецький, син Острівця, став Єпископом Торонтської єпархії в Канаді, з цього ж краю вийшли о. Іван Волянський, основоположник УГКЦ в Америці, о. Платон Карпінський, о. Йосиф Побережний. В селі діяв великий церковний хор, яким керував

Ізидор Луковський. Усім тим особам присвячена окрема кімната у крилі музею місцевої школи.

Як видно з фотографії, церква потребує капітального ремонту, тому місцева греко-католицька громада і її представник – відомий поет і політик Роман Лубківський звертаються до людей доброго серця, а насамперед до вихідців з Тербовлянської землі, з закликом допомогти їм у відновленні церкви.

Для докладніших інформацій з приводу допомоги можна звертатися на електронну адресу: revnibs@yahoo.it

о. Євген Небесняк

Старий костюл в Острівці, переданий у володіння УГКЦ.

3 метою підвищення ефективності надання послуг

КИЇВ. – 3 метою підвищення ефективності надання послуг громадянам США, які перебувають в Україні, Посольство США в Україні запроваджує систему запису на візиту в Консульський відділ. Починаючи з 16 листопада, громадяни США, які перебувають в Україні, і бажають отримати звичайні нотаріальні та паспортні послуги у Посольстві США, призначатимуть собі час своєї візити до Консульського відділу, користуючись безкоштовною електронною системою. Ця нова система запроваджена для підвищення ефективності надання консульських послуг. В результаті цього нововведення громадяни США проводитимуть в Посольстві значно менше часу, очікуючи на послуги.

Прийматимуть громадян за попереднім записом з понеділка по п'ятницю, крім останньої п'ятниці кожного місяця, а також крім офіційних свят США

та України. Записатися на візиту на 16 листопада і наступні дати можна уже зараз. Ця послуга діє 24 години на добу і є безкоштовною.

У разі виникнення термінової потреби отримання послуг громадянам США попередній запис не потрібен. У позаробочий час (вечірній години, вихідні та свята) отримати термінову допомогу можна буде, зателефонувавши до Посольства на число (380-44) 490-4000. Протягом робочого дня, у разі виникнення термінової потреби, громадяни США можуть отримати допомогу телефоном (380-44) 490-4445.

Повна та детальна інформація стосовно послуг, які Посольство надає громадянам США в Україні, та нової системи запису міститься на веб-сайті http://kiev.usembassy.gov/amcit_eng.html.

Посольство США в Україні

Enjoy a
Spooktacular
Halloween at
Soyuzivka

FRIDAY EVENING PUB NIGHT WITH LIQUID GYPSIES

Zabava with Hrim

Weekend of October 30 - November 1st 2009
Room Rates from \$75 (plus tax and gratuities per night)

GHOSTLY HAYRIDE TO THE HAUNTED HOUSE

Arts & Crafts - Pumpkin painting 1:30 - 3:30 pm
Children's Costume Parade at 5:00 p.m.
Magic Show Library - followed by light dinner for child
Music and Dancing starts at 6:30
Children to be picked up promptly at 7:30
We ENCOURAGE parents to go downstairs for dinner during this time.

Prizes for Best Costume

call 845-626-5641 for more information or
Email Soyuzivka@aol.com

Родинам
Washington DC, NJ, PA, NY, CT, MA, RI

Інституту Суспільного Розвитку під час зимових канікул організує візит до США учнів українських шкіл зі сходу України.

Ми сподіваємося що такі візити збільшать зацікавленість у глибокому вивченні англійської мови, норм життя західного суспільства, та в навчанні державною мовою в Україні, особливо в тих регіонах, де українці зазнають культурної і освітньої дискримінації та утисків за мовною ознакою з боку проросійської місцевої влади, російських шовіністів в Україні.

З питань надання допомоги чи пропозицій про співпрацю прохання звертатись за телефоном: 1(718) 372 - 0235
на сайт: www.sdinstitute.org
або за адресою: **SOCIAL DEVELOPMENT INSTITUTE, INC.**
2075 79th Street # A 4,
Brooklyn, NY 11214

Для здійснення цього проекту Інститут потребує добровольців, які мають можливість і бажання прийняти до себе дитину з України на час зимових канікул у першій половині січня 2010 року та жертводавців що покрийть транспортні витрати.

Всі пожертви та витрати на благодійну мету звільняються від оподаткування.

LVIV EXPRESS
PARCEL SERVICES

1111 East Elizabeth Ave. (908) 925-0717
Linden, New Jersey 07036

PACKAGES TO UKRAINE
BELORUSSIA • RUSSIA • POLAND • ESTONIA • LATVIA • LITHUANIA • SLOVAKIA

МОРЕМ мінімум 10 фунтів	ЛІТАКОМ 2-3 тижні мін. 10 фунтів	ДОЛЯРИ Пересилка і доставка	ЕЛЕКТРОНІКА 220 V
-----------------------------------	--	---------------------------------------	-----------------------------

15 років в бізнесі чесною і добросовісною праці.
Полагоджуємо митні справи.
У зв'язку з розширенням компанія пошукує агентів до співпраці.
Доставляємо пакки до України, Білорусі, Росії, Польщі, Естонії, Литви, Латвії, Словачії.
Підбираємо пакки з дому безкоштовно.
Пересилка пачок через UPS для клієнтів з інших штатів.
Call Toll Free 1-800-965-7262

KANTOR

Телебачення

Міжнародні телефонні дзвінки:

- найнижчі ціни
- найкраща якість
- без жодних прихованих оплат

- 16 Українських каналів
- 16 Російських каналів
- Кошт одного каналу - менше \$ 1.00

Don't waste your time - call us & start saving today!

New York: 347-230-5850
Chicago: 773-751-2318

Philadelphia: 215-689-8076
Toll free: 1-877-848-6376

www.kantor.ca
telecom@kantor.ca

НОВІ ВИДАННЯ

Дитинство – іншими очима

Ліда Палій. „Сторонами йшла гроза“. Київ, Видавництво „Ярославів Вал“, 2008. 130 стор.

В сьогоднішній Україні, саме в таких непригожих обставинах для розвитку книговидавництва, кожна поява нової української книжки – це ще одна мала перемога і бажання дати спрагненому читачеві свою, за мовою й змістом, сучасну лектуру.

Зрештою, це може виховувати та призивати читача, щоб кожна книжка була йому цікавим викликом, а не важким завданням. А в цілому – підносити культурний рівень народу. І українські книжки таки постійно з'являються – правда, в болісних малих накладках, але тим цінніша кожна з них. І тим більша пошана і вдячність тим, хто дбає про появу й видання цих книг.

Чомусь особливо поширений сьогодні жанр – це споми́ни. Різні наші люди пережили частину, а то й майже усе бурхливе й змінливе ХХ ст., повне переживань, створених воєнними обставинами, сприймаючи їх під кутом свого підходу до життя, своєї вдачі та прийнятих певним середовищем правил і вартостей. І тому кожні спогади – унікальні.

Чи писав їх державний муж, чи простий учасник героїчного підпілля, чи молоденька у ті часи школярка – кожні спогади цікаві і додають щось суттєве до історії того століття – власне, не лише і щодо знайомих усім історичних подій, а й для аналізу „духу часу“ і його людей. Тим і залишають такі споми́ни незатертий слід існування народу у поодиноких його членах для майбутніх нащадків і для неперервності життя. А тим більше, – для істориків-дослідників.

Ліда Палій відома українському читачеві як на поселеннях, так і в

Ліда Палій у Львові. 2002 рік.

Україні як поет, прозаїк, археолог, витончений мистець-графік, лавреатка літературної нагороди ім. Павла Тичини. До того ж, невтомна мандрівниця по всьому майже доступному світі в пошуках краси, дослідженні людського життя й різноманітності культур. І ось нова її книжка з добре продуманою (як звичайно в авторки) назвою – „Стороною йшла гроза“.

Справді, йшла апокаліптична гроза, а рівночасно у затишку дому галицьких громадських діячів виростало глибоко вразливе й цікаве дівча. Авторка розповідає дуже щиро й відкрито про свої враження й переживання. Вона описує їх рівночасно з двох точок зору: тодішнього свого, зворушливо наївного світобачення дитини і теперішньої „дорослої“ аналізи й оцінки цього матеріалу і з повним усвідомленням подій, які вершилися довкола неї. І ця „подвійність“ тексту робить його особливо цікавим – для звичайного читача і для вдумливого педагога.

Зрештою, „легкий“ стиль прози Л. Палій загально відомий з описів її подорожей. Читачеві просто цікаво переходити від події до події в житті дитини, знайомитися з її оточенням, вмільми заходами батьків для всебічного розвитку дитини, з винятково щасливими обставинами зустрічі з „Рідною школою“ ім. Тараса Шевченка у Львові та товариством добірних педагогів і ровесників у ній.

Леся Храплива-Щур,
Лондон, Канада

З питання придбання книжки можна звернутися до автора на адресу: Lydia Palij, 2545 Bloor St. W., Apt. 404, Toronto, ON M6S 1S1 Canada. Електронна пошта: palij@sympatico.ca

Жіноча доля в коханні і стражданні

Ганна Чернінь. „Паралелі“. Київ, „Сучасний письменник“, 2009. 232 стор.

Жінка створена для кохання, яке заповнює усе її життя – від прання сорочок коханого чоловіка до самозречення у мить започаткування нового життя. У жінки, яка пише вірші, виявленням любові стає поезія. Як у Ганни Чернінь. У поетичній збірці Ганни Чернінь жіноча доля вимальовується багатими фарбами у щасті кохання, стражданні втрати і радості нового надбання.

Кохання приходить до жінки палким спалахом. Сама Г. Чернінь пише, що з приводу її поезій про кохання приятелі сказали: „Стільки полум'я, що й згоріти можна“. Вона так визначає своє почуття: „Дикий мед від жагучого жала – буревійне кохання моє“. Для закоханої жінки немає жодних перепон.

*Сьогодні вперше я тебе зустріла
І вже тікати і не пробую,
і не смій!*

*Колючі очі стережуть, як стріли:
Ти – мій!*

*Ну що з того,
що ти мене не знаєш?*

*Ще п'ять хвилин даю –
мене пізнай зумій!*

*Чого боїшся ти? На що чекаєш?
Ти – мій!*

*Ах, ти не сам:
та панна, як жоржина,
то – наречена,
в сукні пишній і ясній...*

*Ні! Буде не вона,
а я твоя дружина:*

*Ти – мій!
Ти ще не знаєш, але я вже бачу
І сплетені тіла, неначе двоє змій,
І полум'я в очах...*

*Свою я знаю вдачу:
Ти – мій!*

Далі настає шал кохання:

*Як я лежала, мов Даная,
Під золотим дощем цілунків,
На світі білому не знаю
Ніяких кращих подарунків,
Ніж той солодкий, ніжний щем
Під щедрим золотим дощем...*

Та життя має свої закони. Настає година журби, вдівство...

*Але пройшли роки –
і я тепер вдова,
На самоті покинута сова...*

Самота гнітить, докучає. Особливо у дощову негоду.

*Коли дощ вибиває по шибиці
Марші якісь, незносно сумні –
Тоді мені невимовно сумно
Я ж сама, я ж сама...*

Важко жити у вдівстві, бо, як пише Г. Чернінь, „кохання надає снагу“. Варто озирнутися, чи не зустрінеється „погляду ледь-ледь помітний лоскіт і таємні розкоші розпусу“. Щоправда, приходять думки про власний вік, про пережите... А що там було? Кухня?

*Та невже для Афродити
Лиш одне – дітей родити
Та варити цілий день
Без дозвілля, без пісень?*

Ще й на кухні постійно бурчить „інспектор“-чоловік: „Он вже давно вода перекипіла, гречана каша знову підгорить...“ – пише авторка. А вже немає й „інспектора“.

Скінчилося бурчання.

*Але тепер змінилися часи.
Ти записався в кулінарознавці?
Таж ти тепер нічого не їси!
Інспекторе,
тепер ти у відставці...“*

Звісно, потрібен суб'єкт кохання. Але довкола є чимало давніх друзів.

*Мій любий лицарю,
вподобаний таємно!
Десятків шість трудних
прожитих літ
Минули, і тоді чуття взаємно
Розкрились як незнаний заповіт...*

Не відразу, не раптом... Минула пора кохання-буревію. Але упевнено – вперед:

*Раптова зустріч –
як життя нове.*

*Як не троянду,
хоч билинку вирву!
А те, що заживе, радіє, що живе.*

Важко починати новий союз: „Але якби, якби були ми молоді! Якби вернулась молодеча сила...“. Жінка впевнена: не варті уваги сумніви, що породжені власним віком:

*Я можу здатися без бою,
Аби лишень була з тобою.*

На щастя, лицар не залишився байдужим, відповів на поклик вдовиного серця.

*Солодкий неспокій
і спалах останній!
Розвіялась давня омана –
і ми поєдналися*

*нарешті в коханні –
Коханий!*

Кохаю!

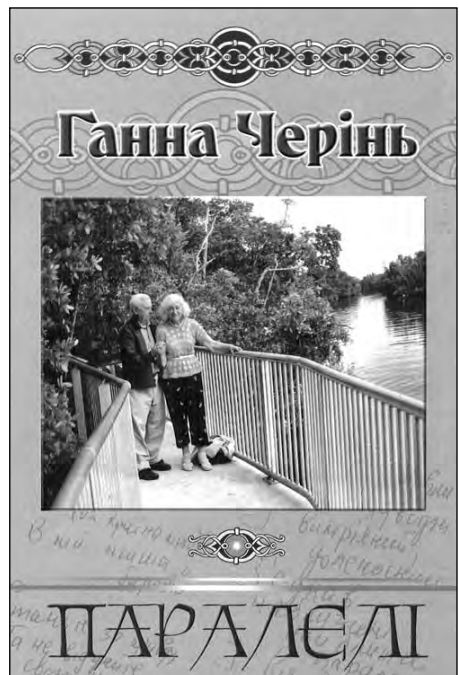
Кохана.

Оце ніби, й усе. Але за рядками віршів – велике і складне жіноче життя, яке було дано поетесі виявити в рядках, котрі у багатьох читачок викличуть сльози, мрії і надії.

Звісно, у великій збірці є багато віршів з інших тем, але тема кохання переважає і запам'ятовується.

Левко Хмельковський

З питань придбання нової книжки можна звернутися до її автора на адресу: Halyna Pankiv, 652 Norwood St., Port Charlotte, FL 33952.

DNIPRO CO.

- Туристичні послуги: авіаквитки і візи в Україну та інші країни
- Грошові перекази у всі країни світу • Українські та європейські компакт-диски • Українські сувеніри та хустки
- Телефонні картки: 80 хвилин розмови за 5 дол.

ROSELLE, NJ
645 W. 1st Ave.
Tel.: (908) 241-2190
(888) 336-4776

CLIFTON, NJ
565 Clifton Ave
Tel.: (973) 916-1543

PHILADELPHIA, PA
1916 Welsh Rd., Unit 3
Tel.: (215) 969-4986
(215) 728-6040

**ПАЧКИ, АВТОМОБІЛІ
ТА КОНТЕЙНЕРИ
В УКРАЇНУ**

Подорож у каторжні місця

Олександр Вівчарик

*Продовження.
Початок в чч. 7-15, 37-42*

Марія Музичук каралася за співчуття до репресованих

Восени 2008 року я розшукував в Інті колишніх в'язнів-українців. У цьому мені дуже допоміг керівник місцевого товариства українців Микола Баранов. Шкода, та мені не вдалося знайти в'язнів-чоловіків. Залишилися майже самі жінки...

Жити в Росії і бути свідомим українцем – непросто. Надто, якщо ти відсидів за політичним звинуваченням. А це майже завжди – членство в ОУН і УПА. До таких людей ставлення особливе – прискіпливо-уважне і негативне. Тож ці люди своє минуле не афішують. Увага з боку журналіста з України насторожила і жінок-страдниць. Якби не рекомендація М. Баранова і супровід активістки українського товариства Ольги Федорків, хтозна чи зі мною узагалі б розмовляли. Люди з табірним минулим і зараз побоюються провокацій. У них уже в підсвідомості закладені недовіра до незнайомих людей, побоювання, що можуть знову забрати і посадити за необережне слово.

А ще у декого скалкою сидить образа на сучасну Україну, яка не надала їм належних пільг, не посприяла в поверненні на рідну землю.

Непростими були зустрічі з страдницями. Після кожної розмови у мене боліло серце. Але відступати не міг. Надто мало залишилося їх – свідків героїчного і водночас страшного минулого. Мене вразило те, що, незважаючи на пережите, вони усе ж таки залишилися справжніми людьми, щирими українцями, котрі і на чужині не забули рідну мову і звичаї. І ніхто з них не хотів говорити про номери на спинах. Жінки ніби викреслили цей епізод зі своєї пам'яті як надто пригнітливий і негативний.

Отже, я зустрівся з Марією Музичук (у дівочтві Кулявець), яка народилася і виросла в Жовкві Львівської області. У 1945 році вона працювала в банку, була учнем кредитного інспектора. До організованого націоналістичного руху в Західній Україні ніякого відношення не мала, але співчувала борцям за волю України.

„Пам'ятаю, як вивозили людей, що були якимось чином причетні до бандерівців, – згадує М. Музичук. – Їх завжди гнали на залізничну станцію повз будівлю банку. Я стояла біля вікна і витирала сльози з очей, бо виселяли чергову групу. А коло мене крутилася одна з працівниць банку. Невдовзі мене викликали в органи державної безпеки ніби на розмову і заарештували.

М. Кулявець отримала сім років таборів загального утримання. На той час це вважалося навіть не покаранням, а забавкою. Їй саме виповнилося 20 років. Покарання відбувала в Кірові, на півночі Росії. Коли залишалося 13 місяців, відіслали ще далі на Північ, в Інту, де вже зібрали всіх політичних з навколишніх таборів. За цей рік вона побачила такого, чого не бачила за всі шість попередніх років ув'язнення.

„Ми будували залізницю до станції Інта, – пригадує М. Музичук. – За нами наглядали два конвоїри. Біля насипу зір вабили три беріз-

ки і квіти навколо них. Дівчина Пазя попросила в конвоїра дозволу нарвати квітів. А другий, не роздумуючи, вистрілив у неї. На щастя, Пазя вижила. Куля лише зідрала шкіру на голові. Конвоїрові нічого і не було. А на станції одна жінка передавала листа на волю, і її вбили. Бо нам можна було писати лише два листи на рік“.

Звільнилася М. Музичук у 1951 році. Її випустили, посадили в сани і повезли в підсобне сільське господарство табору доїти корів. Невдовзі заміж вийшла за хлопця з Волині. У 1954 році в молодого подружжя народилася донька Галя. Чоловік Микола Музичук був дуже працьовитим. Він спочатку викопав землянку, а тоді збудував для себе і дружини гарний будиночок. 20 років вони в ньому жили.

Старенька довго дивилася у вікно, потім заговорила знову: „Була в мене велика родина, хата під бляхою. Жили дружно. Все зіпсували більшовики. Тато помер у 1942 році, маму вислали в Хабаровський край, старшого брата Йосипа – аж у Норильськ. Хату конфіскували. Ще один брат Стах помер у Донецьку. Отак серед москалів і помру, і чи хто слово рідне над могилою промовить?“

Самітня старість на чужині

Ірина Зайчук (Свінчицька) в Інту потрапила, коли тут уже діяв Особливий табір. Позаду була тюрма на Лонцького у Львові. Народилася 1926 року в Бузьку, на Львівщині. У 1949 році дівчину заарештували. Невдовзі з Москви прийшов папірець, у якому значилося – 10 років таборів. І все, навіть суду не було. Як і всі, копала канави, будувала дороги в тундрі. Випустили 12 липня 1956 року. Поки існував табір, працювала в ньому бухгалтером.

Як майже всі колишні ув'язнені, судженого свого знайшла теж в Інті. Чоловік її був з Рівного. Жили в підвалі на вулиці Полярній, згодом – у кімнатці, яку обладнали в хліві, де зберігався корм для коней і свиней. Коли суджений звільнився, вони побралися. У 1966 році народили сина. Як зізналася наприкінці зустрічі І. Зайчук, ще в 1946 році вона народила в тюрмі хлопчика і дівчинку. Деталей не розповідала. Але з того, як закам'яніло її обличчя, видно було, що спогади ті – не прості.

Гарний будиночок збудував після звільнення з табору Микола Музичук.

Якимось чином їй вдалося переслати доньку до батьків. Згодом донька закінчила у Львові медичний інститут, приїхала до мами, працює.

Середній син І. Зайчук живе в Новгородській області, молодший – в Сиктивкарі. Він закінчив будівельний інститут в Ухті. Зараз має крамницю в Сиктивкарі.

Не менш трагічна доля Горпини Денисюк (Чубик). Народилася вона в селі Дерть Рівненської області у 1922 році. 1 серпня 1944 року її батьків вивезли в Сибір, де вони й померли. Рознарядка була і на Горпину, та вона зуміла втекти. Переховувалася, де могла, зокрема у старшої сестри, яку разом з її чоловіком карателі розстріляли біля двірної хати. Убили і 12-річного сина.

На чужину, у Воркуту, потрапила і її середня сестра. Брат Савка сидів у Норильську, брав участь у знаменитому повстанні в'язнів.

Г. Денисюк 1945 року пішла в УПА. Доглядала хворих на тиф. Усіх захопили енкаведисти. Дівчину дуже побили і кинули в тюрму, звідти – в Печору. Гибла на будівництві, згодом пощастило – працювала швачкою, перешивала трофейні німецькі шинелі і білизну на одяг для в'язнів. Потім – знову важка праця на лісоповалі.

Звільнилася 1954 року, через рік одружилася з Степаном Денисюком, що був родом з Львівщини, з села Шарпань. Він вже відбув 10 років неволі. Жили сутожно. Чоловік влаштувався на шахту, де його завалило. Старша донька живе в Донецьку, менша – в Новояворівську.

Таких біографій можна навести чимало. Я можу багато розповісти про своїх батьків, батьків дружини, хресних батьків. Мій хресний тато Йосип Каракуля народився у тому самому селі Сидорові Гусятинського району, що і мій рідний батько Ілля Вівчарик. Теж брав активну участь у „Просвіті“, проходив військовий вишкіл в організації „Січ“, з 1944 року воював в УПА. У 1945 році Й. Каракулю поранило. Далі – тюрма, тортури, Інта... Лише 1984 року з'явилася можливість повернутися в Україну. У рідному селі жити не дозволили, поселився на Хмельниччині, у Старокосянтинові. 1997 року важка хвороба здолала старого.

Микола Воляк, який народився у селі Путятинці Івано-Франківської області, був чоловіком моєї хресної мами Наталії Воляк (Соляк). У січні 1996 року М. Воляк помер у Смілі, і лише після його смерті я дізнався, що він був в особистій охороні

Марія Музичук

Ірина Зайчук

Горпина Денисюк

Романа Шухевича, допомагав йому під час рейду у Чехословаччину.

Н. Воляк жила у таборі в одному бараці з моєю мамою. Зараз вони обоє мешкають у Смілі. Живуть тут ще декілька сімей інтинців-каторжан і їхніх дітей – Ігор Воляк, Надія Кізан, Маруся Тарасюк, Оля Дринів, Тарас Заболотний з Воркути. Усіх єднає те, що батьків не пустили на малу батьківщину.

Живими у нас залишилися тільки матері (і то не у всіх). А батьків немає вже ні в кого. Жінки в Інті, як і повсюди в таборах, були більш безправними, більш уразливими морально і фізично, ніж чоловіки. І важка праця – то не найгірше. Для більшості нестерпним було свавілля самодурів-начальників. Особливо страждали ті, які працювали днювальними у їхніх кабінетах, а також у комендатурах і казармах охоронців.

Дуже важко доводилося служницям, котрі обслуговували квартири сімейних і „парубків“ (чиї дружини не хотіли жити в Інті). Окрім виконання господарських функцій, ці нещасні були змушені бути й тимчасовими дружинами...

**Продовження
в наступних числах „Свободи“**

НОВИНИ ЛІТЕРАТУРИ І МИСТЕЦТВА

ЦІКАВЕ І ПРИЄМНЕ

Чарлі Сакума: „У попередньому житті я був українцем, козаком...”

Цього літа у столиці Японії Токіо відбувся семінар етнічної музики країн світу, на якому з десяток японців натхненно розучували пісню „Взяв би я бандуру”... Керував ними вже відомий в Україні та за кордоном неординарний японець Чарлі Сакума. Ч. Сакума чи, як він себе всерйоз називає, Сакумачук, – не дарма завжди привертає до себе увагу глядачів та преси: щирий фанат козацької України, грає на бандурі, носить козацькі вуса, „заплітає” гопак, підскоки, притупи, голубці, а під час виступів приклеює собі до голови оселедця. Завдяки йому у Японію завезено ще п'ять бандур, які почали освоювати місцеві музиканти. Ч. Сюїці Сакума (Сакумачук) – відомий у світі бандурист, японський козак, електромеханік. Він народився у Токіо, мешкає в Едмонтоні, Канада, мріє жити у Львові.

– Пане Сакумо, чи не здається Вам, що, вважаючи себе козаком, Ви живете в нереальному світі? Адже Козаччина давно минула, а сучасним запорожцям не залишається нічого іншого, як на свята розмахувати шаблями та курити тютюн, позуючи перед камерами...

– Це нормальна річ. Важливо зберегти козацький дух, тобто передати власну культуру, свою сутність, що має значення саме тепер, коли козацька епоха уже відійшла. Чому в Канаді процвітає українська культура? Тому що канадські українці хочуть зберегти власну „самість”. Вони, попри все, вивчають українську мову, танцюють народні танці, співають у хорах, ходять до церкви. Якби для них козацтво було штучне, хто б тепер у Канаді побачив козацький танець? В Едмонтоні є понад 30 колективів.

– Хто зараз Чарлі Сакумачук? Ви родом з Японії, мешкаєте у Канаді, розвиваєте українську культуру. То хто ви: японець, канадець, українець?

– Усе разом. Поєднання різних культур – річ непогана, якщо вміло це робити. Я народився в Японії і змалку увібрав у себе східну ідентичність. Але тепер, належним чином зберігаючи рідну культуру, можу долучитися й до спадщини Канади й України.

– Коли почалась Ваша любов до України?

– З 1998 року. Тоді я вперше побачив українські танці. У них усе: сум, радість, запал, стрибки, розмови, зустрічі... Коли я дивився на привітання на початку танцю, мені по шкірі побігли мурашки,

по обличчю покотилися сльози. Гадаю, у попередньому житті я був українцем, козаком.

– І Ви одразу почали займатися танцями?

– Почав шукати, де навчають українських танців, але врешті-решт отримав облизня, бо скрізь набирали уже досвідчених танцюристів. Тоді самотужки зайнявся бандурою, а десь через рік таки знайшов танцювальний ансамбль, вже тридцятий з тих, куди я звертався. Того разу подумав: якщо відмовлять, ставлю хрест. Та відповіли: „Приходьте”. Зараз, щоправда, бандура „відібрала” усю мою увагу на себе.

– Кого можете назвати своїм учителем „шляху бандуриста”?

– Мій перший учитель – канадсько-український композитор, співак Юліян Китастих. Потім кілька років мене наставляв д-р Андрій Горняткевич. У Львові та під час літніх вишколів у Штатах учителями були заслужені артисти України Тарас Лазуркевич та Олег Созанський. І безперечний авторитет для мене – проф. Василь Герасименко. У 2007 році я приїжджав виступати у Львівській філармонії на його ювілей.

– Чи є ще бандуристи серед японців?

– Є такі, що мають бандуру... Але ще не грають.

– Себто Ви – єдиний японський бандурист! А скільки бандуристів-українців у Країні Вранішнього Сонця?

– Троє. Оксана Степанюк та сестри Наталя і Катерина Гудзій.

– У 2005 році ви вперше побували в Україні – виступали в Києві, у Львові. Ваші виступи показува-

Чарлі Сакума

ли по телебаченню, про вас писали в газетах. Чи все в Україні було у рожевих барвах, чи траплялися й непрості ситуації?

– Мене тоді вразила неприязність російськомовних українців. Або ще така картинка: вдосвіта перед київським метро нафарбована дівчинка на підборах цмультить пиво з літрової пляшки... А від Львова залишилися тільки найприємніші спогади. Слава Львову!

– Окрім етнічної, яка музика Вам найбільше до вподоби?

– З юности відкрив для себе джаз, почав навіть потроху грати у джаз-бенді. Цікавився староамериканською бродвейською музикою та мюзиклами, а також чечіткою у стилі Фреда Астера. Але найважливішою людиною у моєму житті був американський джаз-гітарист Джані Сміт. З рок-музикантів для мене найзнаковіший Імавано Кійосіро.

– Як Вам подобається українська музика? Маєте широкий доступ до народного співу та мелодій?

– Так, я збираю усі українські касети, платівки, диски, відео, DVD з записами танців, хорів, мелодій, пісень. Маю близько півсотні дисків лише з записами бандуристів. Слухаю і сучасну українську музику, але більшість моєї колекції – діаспорна, тож серед

співаків географічної України мої знання наразі обмежуються Руславою.

– У якому напрямі Ви хотіли б розвивати своє захоплення українською музикою?

– Хочу вдосконалити свою бандурну техніку, знання народних українських пісень. Хотів би грати і на старосвітській бандурі, виконувати на ній ще й японські пісні. Мрію поширювати бандуру, особливо її модель львівського професора Герасименка, в Японії. Чому б не залучити електричну версію бандури до виступу рокових колективів?

– Що українське, окрім музики, для Вас важливе?

– По-перше, гопак. Хотів би, щоб японці мали змогу побачити його. Також прагну глибше зрозуміти українську історію та релігію. А ще – своє майбутнє дружину бачу лише українку.

– Представляючи Україну за кордоном, на що звертаєте увагу?

– Україна – незалежна держава. В Україні є регіони, де розмовляють російською, але рідна мова тут – українська. Україна – батьківщина борщу та голубців. Україна – земля козацьких танців. Народний український інструмент – бандура...

– Ваші слова до українських читачів...

– Я не знаю, як ви, друзі, ставитеся до української культури, але я під ваші пісні плачу. Країні, в якій ви народилися, я присвятив усе своє життя. Не обов'язково грати на бандурі – можна розкошувати українською літературою, танцями, музикою, піснями, народними стравами чи всім одразу. Я хочу, щоб ви, українці, цим займалися. Щоб відстоювали власну культуру у себе вдома. Докладаючи зусиль, ви почувете від слухачів ваших пісень: „Це надзвичайна музика!”

Моє найбільше бажання – щоб японці полюбили українську культуру. Якщо так станеться – я найщасливіша людина у світі!

Японською мовою спілкувалася Ольга Гудз (,,Високий замок“, Львів)

Поетична рубрика „Свободи“

Не рвіть волошок

Цвітуть волошки темносині,
Зігрійте серцем їх на мить.
Вони в житах там, на Волині,
Не рвіть волошок, не топчіть.
Так гарно пахнуть неба синню
Як та негаснуча блакить.
Земне Божественне творіння –
Не рвіть волошок, не топчіть.
Чому їх так багато в житті,
Чому цвітуть, мені скажіть?!
Неначе сумом оповиті,
Не рвіть їх, друзі, не топчіть.
Там безіменні могили,
Там юнь повстанська лежить,
Що Край свій отчий боронила.
Не рвіть волошок, не топчіть.
В них очі голубі і сині

Дивились, як земля горить.
Волошками у домовині
Тепер лежать... ви не топчіть.
Чи ж бачили як квітка плаче?, –
Стебло хитається, мовчить,
Ні сонця, ні землі не бачить.
Не рвіть волошок, не топчіть.
Нехай ростуть,
нехай духмянять,
Не рвіть волошок, не топчіть.
Це юних літ яскрава пам'ять
Про них хоч згадку бережить.
Не бачив тут я, на чужині,
Голубих, синіх... не кажіть.
Вони цвітуть лиш в Україні?
Не рвіть волошок, не топчіть...

Федір Швець,
м. Розвіль, Каліфорнія

2200 Route 10 West, Suite 104
Parsippany, NJ 07054
(973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

ROXOLANA

International Trade, LTD
e-mail: roxolanaltd@roxolana.com
web: www.roxolana.com

ПАКУНКИ ДО УКРАЇНИ:

МОРЕМ • АВІА

Вага від 10 до 150 фунтів *

- Пересилайте пакунки до нас через UPS
- Додаткова знижка для організацій.
- Користуйтеся нашими ARS наліпками.
- Для замовлення наліпок, для підбору пакунків телефонуйте: (973) 538-3888
- Пакунки до Росії, Латвії, Литви, Естонії, Білорусі, Молдови, Казахстану, Грузії, Вірменії, Польщі, Чехії і Словаччини.
- Готові продуктові пакунки з каталогу.
- Медикаменти на замовлення до України.

* Додаткова оплата за доставку
Існують певні обмеження.

Додаткова оплата за доставку. Телефонуйте за докладнішими інформаціями.

Тел.: 1-888-PAKUNOK (725-8665) • (973) 538-3888 • Fax: (973) 538-3899

Roxolana Travel

- У нас можна замовити авіаквитки будь-яких авіакомпаній до більшості європейських країн.
- Візові послуги в Україну (без запрошення).
- Зустрічаємо і відвозимо на летовище.
- Пашпортні послуги. Обмінюємо старі пашпорти на нові українські.

Roxolana Money Service

В Україні: ПЕРЕСИЛАЄМО ГРОШІ

\$100 - \$7	\$500 - \$12	\$800 - \$17
\$200 - \$10	\$600 - \$15	\$900 - \$20
\$300 - \$12	\$700 - \$17	\$1000 - \$20
\$400 - \$12		

Маємо ліцензію на пересилку доларів.
Також пересилаємо в інші країни.
• Додаткова оплата за доставку

ЗАМОВЛЯЙТЕ

Харчовий пакунок
„Родинний” з каталогу
вміст пакунку: борошно – 20 ф.,
гречка – 10 ф., олія – 1 галон, тушонка – 3 ф.,
салати – 3 ф., родзинки – 3 ф., дріжджі – 1 ф.,
кава в зернах – 2 ф., шоколад – 2 плитки.
Ціна \$ 99 за 51 ф.

Забава з нагоди 50-ої річниці

**В суботу, 7-го листопада 2009 р.
від 9-ої до ??**

*Вступ за давними цінами:
\$5 від особи!*

**Ukrainian-American Cultural Center of NJ
60 North Jefferson Road, Whippany, NJ**

*Ласкаво усіх запрошуємо
відсвяткувати з нами останніх 50
літ коли не було музики без „Темпо”!*

**Щедро дякуємо Вам за
Вашу вірну підтримку!**

Виступ бандуриста Віктора Мішалова

ЕДМОНТОН Альберта. – Старанням Українського музичного товариства Альберти (УМТА) 2 жовтня в малій залі Дому української молоді відбувся рециталь Заслуженого артиста України бандуриста Віктора Мішалова.

Голова УМТА Люба Бойко-Бел представила артиста, який у своєму вступному слові вияснив, що у своїй праці з бандурою він шукає недосліджене чи невідоме. Останнім часом він захопився „харківською” бандурою, тоді як більшість бандуристів в Україні і діаспорі грають так званим київським чи чернігівським способом.

Свій виступ В. Мішалов розпочав на харківській бандурі „Коломийкою”, транскрипцією фортепіанного твору Миколи Колесси, і „Думою про Марусю Богуславку” за версією Зіновія Штокалка.

Потім артист перейшов на старосвітську бандуру і виконав „Думу про сестру та брата”, мажорний таночок і початок „Думи про Хведора Безрідного”.

Дальші твори В. Мішалов виконував на харківській бандурі. Він почав цю частину „Думою про бідну вдову і трьох синів”, „Піснею про Нечая”. Бандурист пояснив, що через політичні обставини фолклор бідний на пісні про Івана Мазепу, й виконав під свою мелодію пісню Миколи Степаненка „З Полтавського бою”. Далі були – „Пісня про Голодомор” (слова Олекси Веретенченка, мелодія Леоніда Гайдамаки) і повстанська „Іди від мене”.

В останній частині свого висту-

Виступає Заслужений артист України бандурист Віктор Мішалов.

пу В. Мішалов виконав твори великого майстра і пропагатора харківського способу гри Гната Хоткевича – мелодеклямацію „У тієї Катерини” (слова Тараса Шевченка), „Над степами орли попід хмари літають”, початок „Думи про бурю на Чорному морі”, мелодеклямацію на слова Миколи Філянського „Рано спустились”, „Невільничий ранок у Кафі”, а також „Сіяв мужик гречку” (версія З. Штокалка). Артистові подякували Марія Дитиняк і Л. Бойко-Бел.

Люба Бойко-Бел

Congratulations

Joseph and Maria Serna

On Your 60th Wedding Anniversary

Your niece and nephews wish you the very best health and happiness on this special occasion. We celebrate the joys and dreams that you have both shared with us.

We take this opportunity to look back through the years and see just how much you both have enriched our lives with your generous love and wisdom.

We will commemorate your wedding vows with a Mass to be held at:

*Saint George Ukrainian Catholic Church, New York, New York
on Saturday, November 7, 2009 at 3:30pm*

Best Wishes,

The Drapak Family

Susan, Billy and Andrew

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

Ощаджувати і позичати
Найкраще в Кредитівці
Самопоміч - Нью Йорк

Чи Ви вже стали
членом нашої Кредитівки?

Завжди конфіденційна, професійна та ввічлива обслуга.

САМОПОМІЧ НЬЮ ЙОРК

ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТОВА КООПЕРАТИВА

На службі членам та українській громаді від 1951 року!

ГОЛОВНЕ БЮРО:

108 Second Avenue New York, NY 10003 Tel: 212 473-7310 Fax: 212 473-3251

КЕРГОНКСОН:

6325 Route 209 Kerhonkson, NY 12446 Tel: 845 626-2938 Fax: 845 626-8636

ЮНІОНДЕЙЛ:

226 Uniondale Ave. Uniondale, NY 11553 Tel: 516 565-2393 Fax: 516 565-2097

АСТОРИЯ:

32-01 31 Avenue Astoria, NY 11106 Tel: 718 626-0506 Fax: 718 626-0458

ЛІНДИНГІРСТ:

225 N. 4th Street Lindenhurst, NY 11757 Tel: 631 867-5990 Fax: 631 867-5989

Поза Нью Йорком дзвоніть безкоштовно:
1-888-SELFREL (1-888-735-3735)

Your savings federally insured to at least \$250,000 and backed by
the full faith and credit of the United States government

NCUA

National Credit Union Administration, a U.S. Government Agency

www.selfreliance-ny.org

Відійшла професор музики Анастасія Огороднік-Жилава

З глибоким смутком ми довідалися, що 26 серпня відійшла від нас, на 101-му році трудюлбоного життл, проф. Анастасія Огороднік-Жилава, яка вчила музики, руханки, співу і диригувала гімназійним хором у Байройтській таборовій гімназії. Вона організовувала вельми популярні театральні-музичні вистави, які були гордістю гімназії та табору. Крім того, вона грала в таборовій оркестрі та була керівником навчання в Музичному інституті, директором якого був композитор і професор Іван Недільський. Будучи спортсменкою, вона була організатором спортивних свят Об'єднання молодих християн і Об'єднання молодих християнок.

Її життя було переплетене музикою. Вона була талановитою, а коли вчила співу, то була вельми вимогливою. Українська пісня є виявленням нашої душі, а бажання композитора вимагає наполегливої праці, щоб усю красу пісні передати слухачеві на найвищому рівні. Вона дбала про тембр, динаміку та рівномірність голосів, тому працювала над кожною нотою, щоб нашу пісню слухач почув у всій її красі. Ця пісня впливала зі серцець гімназійних співаків і вливалася у серця слухачів, тому хор був вельми популярний. Його залюбки слухали під час Літургій і гімназій-

них концертів. Цей хор, підсилений іншими пластунами та пластунками, пописувався на Святі весни в Мітенвальді, Німеччина, 1947 року.

А. Огороднік-Жилава прекрасно приготувала хор на концерт з нагоди 25-літнього ювілею праці композитора та нашого професора І. Недільського, який відбувся 28 листопада 1948 року. Тоді гімназійний хор і хор „Боян“ виступали під диригентурою А. Огороднік-Жилавої. Найбільш зворушливою була остання точка концерту, коли з'єднані хори співали „Засяло сонце золоте“, а диригент передала батуу композиторові. Після концерту композитор, зворушений до сліз, сердечно дякував А. Огороднік-Жилавій за старанно підготовлений концерт, а хористам – за прекрасне виконання його, говорячи, що це було найкраще виконання його композиції.

А. Огороднік-Жилава (з Герників) народилася 1908 року в Тухлі, повіт Сколе (тепер це Львівська область) в місцевості, оточеній чудовими карпатськими горами. Матуру здала в Українській вчительській семінарії Сестер-василіанок у Дрогобичі. Полюбивши музику, вона вчилася грати на скрипці в Музичному інституті ім. Миколи Лисенка. В польській консерваторії у Львові здала державний іспит з музики та

співу. У Львівському університеті теж склала іспит і одержала диплом 1933 року на навчання співу та музики в середніх школах. Ці предмети вона вчила в Українській вчительській семінарії у Дрогобичі, десятиріччі та Українській гімназії ім. Івана Франка та стала керівником Українського музичного інституту ім. М. Лисенка в Дрогобичі.

До Честеру, Пенсильванія, вона прибула 1949 року, де диригувала церковним і світським хором та давала концерти та театральні вистави. Переїхавши до Філядельфії, як член Союзу Українок Америки провадила жіночий октет, організувала скрипковий ансамбль, диригувала церковним хором, вчила гри на скрипці в Українському музичному інституті, була кількарразовим його директором.

Вона любила молодь, своїх учнів і студентів і все приїжджала, доки могла, зі своєю донею Росею на байройтські зустрічі, розпитувала про життя та успіхи студентів. Понад усе вона любила музику, але ще більше любила свою сім'ю. Ще 1948 року, під час Різдва свят, гімназійний хор мав іти колядувати, а я тоді співав у хорі. Вона підійшла до мене та попросила, щоб я диригував хором, бо вона хотіла в той час бути разом зі своєю родиною.

Св. п. проф. Анастасія Огороднік-Жилава

ною. Це була вельми талановита та благородна людина.

Р. Огороднік-Герасимович та всій родині колишні байройтські гімназисти, учні шкіл і всі таборовики Леопольд Касерне складають щирі співчуття. Хай американська земля буде її пухом. Вічна її пам'ять!

Ярослав Ликтей,
Вайтсборо, Нью-Йорк

В пам'ять визначної вчительки Марії Дейко

„Нема нічого більш божественного, як виховання. Тільки завдяки вихованню людина робиться справжньою людиною“, — писав Платон.

Україна страждала і страждає від хибного виховання поколінь, через чужинецьку займанщину. Особливо нищівного удару у вихованні Україна зазнала в час московсько-комуністичної окупації. Це найбільше зло, яке має свій негативний вплив і на виховну систему в сучасній незалежній Україні.

В незалежній Україні треба боротися за визнання справжніх героїв нашого народу та треба захищати рідну мову від не лише зовнішніх, але і внутрішніх ворогів. Марія Дейко – одна з багатьох свідомих українок, яка має великі заслуги у відстоюванні та популяризації української мови. Вона з покликання була педагогом. Ми її знаємо як письменницю, науковця. М. Дейко палко любила дітей, розуміла їхні потреби і оцінювала належно їхні здібності. Допомогала дітворі живим словом пізнавати українську історію. Вона вчила, що мова – це те місце, звідки тягнуться і куди стягаються усі нитки нашого духово-культурного буття. Мова – це образ нації-народу, який оновлює життя.

30 квітня 2009 року виповнилося 40 років, як М. Дейко відійшла у вічність. Народилася М. Дейко 14 жовтня 1889 року, в містечку Парічах у Білорусі, в українській лікарській родині. Її дід по материнній лінії був священником, а дід по батьковій лінії — міським головою в Переяславі. Від молодих років М. Дейко отримала старанне виховання і добру освіту. Була ґрунтовним спеціалістом з французької мови, але водночас цілою душею популяризувала рідну українську мову, яка і в її часах зазнавала неабияких утисків.

Навчалася вона в Полтавському Інституті шляхетних дівчат, де здо-

була золоту медаль, яку під час Голодомору в 1933 році змусена була продати за 400 карбованців. Закінчила Вищі жіночі курси в Петербурзі. Від 1912-1914 роках студіювала в Сорбонському університеті в Парижі на філологічному факультеті. Відтак вчителювала в школах Полтави, викладала французьку мову в агрокооперативному технікумі і в Полтавській філії Харківського університету.

Працюючи в Полтаві, перебувала в близьких взаєминах з визначним педагогом проф. Григорієм Ващенком, який відстоював погляд, що освіта і виховання повинні мати національну основу. Ці погляди збігалися з внутрішніми переконаннями М. Дейко. Вона розуміла, що кожен народ дивиться на світ з своєї землі та культури.

На жаль, їй випало жити, коли Україну захопила комуністично-російська імперія СРСР. У 1920 році М. Дейко була арештована, і тільки чудом при допомозі письменника Володимира Короленка, її вдалося звільнитися після піврічного ув'язнення. Але перебуваючи на волі, вона була під постійним наглядом спецслужб. В 1928 році М. Дейко разом з родиною переїхала до Харкова, де займалася педагогічною працею і перекладала з французької мови.

Від 1935 року очолювала французьку катедру в Інституті чужоземних мов та друкувалася у філологічних журналах. В 1939 році видала підручник для вивчення французької мови „Чотири пори року“. Під час Другої світової війни емігрувала на Захід. Жила в місті Ашафенбурзі в Німеччині, а звідси в 1949 році переїхала до Австралії, де оселилася в Ньюпорті, околиці міста Мельбурну.

Тут включилася в українське життя, заснувала суботню українську школу, якої була вчителькою і директором.

Ця школа під оглядом педагогічним була однією з найкращих українознавчих шкіл в Австралії. Вона вміла у свідомості дітей встановити твердий і нерозривний зв'язок з Україною, прищепити патріотичні почуття любови до рідного. При навчанні використовувала різні посібники, щоб учні могли краще розуміти і запам'ятати пророблюваний матеріал. Писала різні статті до української преси в основному на теми виховні.

М. Дейко була почесним членом Української Центральної шкільної ради та членом програмово-методичної комісії цієї ради. Справу покійної М. Дейко успішно продовжував її син Володимир, разом з

своєю дружиною Алою. Він через видавництво „Рідна мова“ видав твори матері, — читанки „Рідне слово“ (1990), „Волошки“ (1992), „Євшан-зілля“ (1995), „Буквар“ (2001), „Рідний Край“, „Про що тирса шелестіла“ (2004) та інші. Він завершив працю матері над українсько-англійським та англійсько-українським словниками і видав їх у двох томах, що вміщують майже 50,000 слів. В. Дейко систематично працює над оновленням підручників і словників пересилає їх в різні куточки України.

Нехай творчо-науковий доробок М. Дейко та її сина з дружиною буде для всіх нас прикладом у невпинній боротьбі за рідну мову і культуру.

Ярослав Стех,
Торонто, Канада

Ділимося сумною вісткою, що 9 жовтня 2009 р.
відійшла у вічність на 85-му році життя

наша дорога
МАМА, СЕСТРА, БАБУНЯ і ТЕТА
СВ. П.

ІРЕНА ЧУЧМАН
нар. в Бродах, Україна.

Залишилися у глибокому смутку:

донька – ЛЮБА з мужем ТОНІ
донька – ОКСАНА з мужем РІКІ
внуки – НАТАЛКА і НІКІ
сестра – ФІЛЯ з мужем ЮЛІАНОМ
племінники – ГАННА з родиною
– ДМИТРО з родиною
– ТЕРЕСКА з родиною
Вічна Її Пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ

зі смутком повідомляє членів
Головного Уряду УНС, членів 42 Відділу УНС
та всю українську громаду, що 17 жовтня 2009 р.
відійшов у вічність секретар 42 Відділу, який
займав цю посаду протягом 21 року

СВ. П.

ЮЛІАН КОТЛЯР

4 липня 1924 р. – 17 жовтня 2009 р.

Юліан Котляр віддано підтримував УНСоюз, був делегатом
багатьох Конвенцій та активно працював у різних комітетах УНС.
Його відданість Українському Народному Союзові
залишиться в пам'яті союзовців назавжди.

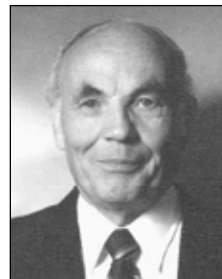
Екзекутивний Комітет та все членство УНС
висловлюють щирі співчуття 4-ом доням:
Надії, Христині, Петрусі, Лесі та їхнім родинам,
10-ом внукам, 2-ом правнукам та родині в Україні.

Вічна Йому пам'ять!

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ

Об'єднання колишніх Вояків УПА США і Канади
Головна Управа
та Товариство к. В.УПА в США і Канаді

св. п. Юліан Котляр «Левко»

4.7.1924 – 17.10.2009

Ділимося сумною вісткою, що відійшов від нас Голова Об'єднання ко-
лишніх вояків УПА США і Канади.

Народився у с. Дудинці, пов. Сянік, Лемківщина, помер у Кліфтоні,
штат Нью-Джерсі, США. Похований на цвинтарі УПА в Савт Бавнд Бруку,
Нью-Джерсі.

У роках 1944-1948 служив в УПА на Холмщині у відділах к-ра „Ягоди“,
„Дуди“ та в почоті к-ра тактичного відтинка УПА „Данилів“ к-ра „Берку-
та“ – „Ворона“. У 1948 р. перейшов рейдом до Західньої Німеччини, а у
1950 р. переїхав до США. Був головою Головної управи Організації Обо-
рони Лемківщини, членом колегії лемківських видань, Українського На-
родного Союзу, Суспільної Служби Комбатантів, Української Централі,
Українського Дому в Пасейку та інших громадських організацій. В ос-
танньому часі виконував функцію Голови видавництва „Літопис УПА“.

Дітям, внукам, правнукам та усій Родині висловлюємо щирі співчуття.

Видавництво „Літопис УПА“

складає Родині та Друзям по зброї щирі співчуття
із відходом у Вічність голови св. п. Юліана Котляра

Вічна Йому пам'ять!

Український Спортовий Осередок
„Тризуб“ у Філядельфії

ділиться сумною вісткою з своїми
членами та українською громадою,
що 5 жовтня 2009 р. відійшов у вічність
наш довголітній член

СВ. П.

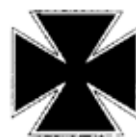
ІЛІЯРІЙ МАЗЕПА

нар. в селі Денисів, Тернопільщина, Україна.

Опечаленій дружині Покійного Ємелі, близькій і дальшій родині
складаємо глибокі співчуття.

Вічна Йому пам'ять!

Управа УСО „Тризуб“

Братство кол. Вояків 1-ої Української Дивізії
Української Національної Армії
Станиця Ньюарк, Н. Дж.

Ділимося із побратимами сумною вісткою, що у
вівторок, 13 жовтня 2009 р. в ранніх годинах у місцевості Виппані, Н. Дж.
по довгій і важкій недужі й важких болях, залишив наші комбатантські ряди
довголітній і карний член Станиці

СВ. П.

ВОЛОДИМИР КУЛЬМАТИЦЬКИЙ

стрілець Дивізії „Галичина“, учасник боїв під Бородами. Нар. 30 травня 1928 р.
в с. Городище над Стрипою, Тернопільської округи, Західня Україна.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбудуться в похоронному заведенні Литвин і Лит-
вин, церкві св. Івана Хрестителя в Ньюарку, а похорон на кладовищі в Юніон,
Н. Дж. Дата похорону ще не устійнена через приїзд родини з України.

Опечаленій родині наше щира вояцьке співчуття.

Вічна Йому Пам'ять!

Управа Станиці в Ньюарку

Ділимося сумною вісткою з рідними, приятелями і знайомими,
що в п'ятницю, 28 серпня 2009 р. відійшла у вічність
на 89-му році життя наша найдорожча
дружина, мама, баба

СВ. П.

МАРТА СИДІР

нар. 24 серпня 1920 р. в с. Старих Стріліських, Україна.

Марта Сидір народилася у патріотичній родині вчителів Бронислави
і Теодора Грицай. Ще молодую гімназисткою вступила в ряди ОУН. Бу-
ла арештована чинниками КГБ і засуджена на кару смерті. Осуд змен-
шено на 25 років таборів тяжкого режиму. Чудом вдалася втеча з тюр-
ми і дальша втеча на Захід. Була довголітньою і активною членкою Со-
юзу Українок Америки – 33 відділу у Клівленді та 107 відділу у Сан Гозе.
Була пресовою референткою, проводила збірки на стипендії для сту-
дентів в Україні та листування з Союзом Українок в Миколаєві поки не-
вилічима хвороба припинила суспільну працю.

ПОХОРОННІ ВІДПРАВИ відбулися в суботу, 5 вересня 2009 р. в церкві
св. Володимира в Сан Гозе, Каліфорнія.

Залишені в глибокому смутку:

чоловік – Ярослав

дочка – Маруся з чоловіком Марком і дітьми Танею і Адріаном

син – Ярослав з дружиною Наталкою і дітьми Емою, Малею і
Софією

швагерка – Дарія з дочкою Лясею

Вічна їй Пам'ять!

Замість квітів на могилу просимо складати пожертви на Союз
Українок UNWLA, 1270 Chateau Drive, San Jose, CA 95120.

Oblast Memorials

845-469-4247 E-mail: oblast@optonline.net

ОБСЛУГОВУЄ УКРАЇНСЬКУ ГРОМАДУ В НУ/НД/СТ/РА
З ВИРОБОМ ЗНАМЕНИТИХ

~ ПАМ'ЯТНИКІВ ~ МАВЗОЛЕЇВ

НА ВАШЕ БАЖАННЯ МОЖЕМО ЗУСТРІТИСЯ З ВАМИ
У ВАШОМУ ДОМІ, ЩОБ ОБГОВОРТИ ВАШ ПРОЄКТ.

РЕКЛЯМА • ОГОЛОШЕННЯ • ПОВІДОМЛЕННЯ • Марійка Осціславська • 973-292-9800 #3040 • adukr@optonline.net

ХРИСТИНА БРОДИН
Професійний продавець
забезпечення УНС
CHRISTINE BRODYN
Licensed Agent
Ukrainian National Assn., Inc.
187 Henshaw Ave., Springfield, NJ 07081
Tel.: (973) 376-1347

УКРАЇНСЬКА КНИГАРНЯ
Найбільший вибір українських книжок.
Замовляйте каталог:
1-866-422-4255
www.ukrainianbookstore.com

ARKA
Нитки, тканина до вишивання,
писанкові прибори, касети, відео-
касети, CD, шкільні книжки, хустки,
кераміка, різьба.
89 East 2nd St., New York, NY 10009
Tel.: (212) 473-3550

• НА ПРОДАЖ •
Продається кондомініум, разом з мебля-
ми, в українському селі ім. св. Андрія,
у North Port, FL., 2 спальні, 2 лазнички.
До спільного вжитку басейн.
Тел.: (941) 423-1300

APON MUSIC and VIDEO
P.O. Box 3082, Astoria, NY 11103
Tel.: (718) 721-5599
Концерт пісень В. Івасюка.
Арон – 7825. Палац „Україна“ в Києві.
17 річниця Незалежності 2017.
Улюблені пісні 50-60 років 7826.
Серія „Роксоляна“ 7811/7823 VHS-DVD

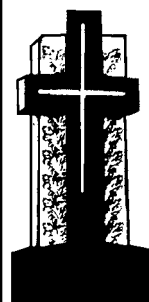
ЮРІЙ Б. КОРДУБА
Адвокат
Emphasis on Real Estate, Wills,
Trusts and Elder Law
Ward Witty Drive, P.O.Box 249, Montville, NJ 07045
Hours by Appointment! Tel. (973) 335-4555

Друкарня
COMPUTOPRINT Corp.
Established 1972
Clifton, New Jersey
виконує друкарські роботи:
• книжки (в твердій і м'якій оправах)
• журнали (з експедицією, або без)
• канцелярйні друки
• весільні запрошення (в укр. і англ. мовах)
Ваші замовлення виконуємо
сумлінно, скоро і на час та
з 30-літнім досвідом!
973-574-8800
Fax: 973-574-8887
e-mail: computopr@aol.com

Европейський магазин
м'ясні і харчові вироби
відкритий 6 днів у тижні
JOSEPH MEAT MARKET
437 Smith Street, Perth Amboy, NJ
Tel: (732) 442-4660

LYTWYN & LYTWYN
UKRAINIAN FUNERAL DIRECTORS
Theodore M. Lytvyn, Manager
NJ Lic. No. 3212
AIR CONDITIONED
Обслуга ЩИРА і ЧЕСНА.
Our Services Are Available
Anywhere in New Jersey.
Також займаємося похоронами
на цвинтарі в Бавнд Бруку і
перенесенням тілних останків
з різних країн світу.
UNION FUNERAL HOME
1600 Stuyvesant Avenue
(corner Stanley Terr.)
UNION, N.J. 07083
(908) 964-4222
(973) 375-5555

ПЕТРО ЯРЕМА
УКРАЇНСЬКИЙ
ПОГРЕБНИК
Займається похоронами
в BRONX, BROOKLYN,
NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ
ЛУІС НАЙГРО - директор
Родина **ДМИТРИК**
Peter Jarema
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y. 10009
(212) 674-2568

SO. BOUND BROOK MONUMENT CO. LLC
УКРАЇНСЬКЕ ПІДПРИЄМСТВО
 ДАРКО ВОЙТОВИЧ, власник
(908) 647-7221 • (732) 356-1209
СТАВИМО ПАМ'ЯТНИКИ, МАВЗОЛЕЇ, СТАТУЇ
З РІЗНИХ ГРАНІТІВ, БРОНЗИ НА ПРАВОСЛАВНОМУ
ЦВИНТАРІ СВ. АНДРІЯ В С. БАВНД БРУКУ,
СВ. ДУХА В ГЕМПТОНБУРГУ ТА ІНШИХ.

UKRAINIAN **УКРАЇНСЬКА**
FEDERAL CREDIT UNION ФЕДЕРАЛЬНА КРЕДИТНА СПІЛКА
Prosperity for Generations since 1953 Добробут для Поколінь від 1953
Стань Членом УФКС і Приведи Друга
і обоє отримаєте від УФКС ПОДАРУНКОВИЙ ДЕПОЗИТ \$15 на ваші рахунки,
а також 150 "VISA CU REWARDS"
Refer-a-Friend
or Family Member and Both of you will receive
a \$15 GIFT DEPOSIT and
150 VISA CU Reward points
Open a regular share savings account of \$50, and any one of these qualifying accounts:
Share Draft/Checking with Direct Deposit, Share Certificate, IRA Account, Consumer Loan* or
Line of Credit*, Business loans*, VISA credit card*
*Subject to credit approval
Car LOANS
 Financing Rates as Low as 4.00% apr*
to qualified buyers for New and Used Vehicles
also: Trucks, Commercial Vehicles, Boats, RVs,
Motorcycles and more
Позики на Авта
Фінансування від 4.00% річних для
кваліфікованих покупців.
* Annual Percentage Rate
877-968-7828 www.rufcu.org
ROCHESTER, NY MAIN OFFICE 585-544-9518
Sacramento, CA 916-721-1188 • Watervliet, NY 518-266-0791
Syracuse, NY 315-471-4074 • Dedham, MA 781-493-6733
Portland, OR 503-774-1444

Понад 30,000 читачів
дивиться наші реклами.
РЕКЛЯМУЙТЕСЯ!

ЗМІНА АДРЕСИ
☐ „Свобода“ ☐ „The Ukrainian Weekly“
СТАРА АДРЕСА:
Число Відділу (якщо член УНС):
Ім'я і прізвище:
Адреса:
.....
НОВА АДРЕСА:
Ім'я і прізвище:
Адреса:
.....
Число телефона: (.....)
Зголошення присилати до:
Svoboda/The Ukrainian Weekly
P.O.Box 280, Parsippany, NJ 07054
На зміну адреси проситься долучити \$1.00
ПЕРЕВЕДЕННЯ ЗМІНИ АДРЕСИ ТРИВАЄ 1-2 ТИЖНІ